UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Index Baldi Pervsini. I. V. D. In prælectiones in totum Codicem Iustinianeum locupletißimus

... In Primvm Codicis Praelectiones / Annotarunt, Alexander Imol. Celsus, Barbatias, Philippus Decius. Matthævs Antonianvs Recensvi

Baldus

Lugduni, M.D.LXI.

Episcopali audientia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96035

Visual Library

a ¶ Fratre minore. De hac.q.per Bal. ⁊ Jnol.in.l.ſi alienū.§.in extraneis. ff.de heredi.inſti.⁊ quod no. Bald.in l.j.in verſic.vij.hic. j.qui admit. ☞ Adde qꝺ nota. plene in apoſtil.ad ꝫſtum, in aut.ingreſſi. num.xxij.in verſi.maſculus, vt fratre minore.ſ.ti. priori.Celſus.

b ¶ Re integra. Facit ergo Jſte differētiam an ſit adita hereditas, an vero nō. Sꝫ Bal.quaſi vbique contra. vt per eum.ſ.in prin. huius.l.in vlt.col. ⁊ per Paul.de ca. in.d.§.⁊ quid ſi tantum.⁊ ibi per me.

c ¶ Facultas.poſſet etiam reſpōderi ex not.per Barto.in l.is poteſt.ff.de acqui.here.ſcilicet ꝙ ibi impediebaꝛ adire dominus facto alterius.nā requirebatur voluntas ſerui.⁊ interim nō obſtante volūtate domini in adeundo poterat decedere ſeruus,⁊ dominus priuabatur.ſecus vbi ius adeundi reſidet in perſona propria: vt etiā dicit text.⁊ gloſ.in dic.l.pretia.⁊ adde Bal.in.l.ij.j.de iuris ⁊ fac.igno.

d ☞ Recepto pretio quod dedit. Adde ꝫſtum in.l.fi.⁊ ibi Sali. j.de neg.ge. Bar.in.l.nā ⁊ ſeruus.⁊ibi Ange.ff. eo.gl. in.c.ſacrorū. xij.qꝺ.ij.q̄ dicit qꝺ iura q̄ allegātur de redimendis captiuis apud hoſtes, habēt locum in captiuis carceratis. de quo etiā per Feli.in.c. ſignificauit. eo.ſi.ver.⁊ no.ꝙ in ra que loquuntur. extra de iude. Celſus.

e ¶ Minduali. Ad de Bald.in.l.j.j.de his q̄ pene nomine.⁊ Bar.in.l.fi.in fi.j.cōmunia de le.

f ¶ §.condemnatū. Melius in.l.cōtinuus. §.cum quis. ff.de verbo.obliga.

6 ¶ †Scḋa q̄ſtio.iſta qdā deceſſit relicto filio fratre minore a:tamen anteq̄ alij venientes ab inteſtato venirent ⁊ adirent hereditatē,iſte filius factus eſt eṗs.queriꝛ vtrū poſſit hereditatē adire,⁊ illis qbus erat ius delatū auferre: Jſtā qꝺ.habuit do.Fed.vt ipſe ponit in ſuis q̄ōnibus ⁊ cōſilijs.q.xxvij.⁊ ibi refert opi. quorundā doc. Nā aliqui dixerunt ꝙ lꝫ eſſet res integra quantū ad ius aditionis:tamē nō erat res integra quātum ad ius delationis:qꝛ delatum erat ius adeundi alijs cognatis,ergo firmiter dꝫ reſidere in ipſis: vt in regula iuris id qꝺ noſtrū. Preterea ſuperueniēs capacitas nil operaꝛ poſt ius alteri queſitū: vt.j.e.l.§.his ita.in verſ.qꝺ ſi forte. Non ob.j. de here.aut.ꝫdē de neſtorianis.qꝛ ibi nō ſolū ſuperuenit capacitas: ſed ſuperuenit reſtitutio in primū ſtatū.hic autē ſola emerſit capacitas.facit ad hoc qꝺ no.ff.de libe.⁊ poſth.l.gallus.§.⁊ qd ſi tm̄.in.c.q̄uis.de reſcri.li.vj.j.de ſentē.paſ.l.fi.⁊.l. j.§.vlt.de ꝫtab.Sed do.Fed.inclinat in ṗtē cōtrariā.nā dignitas ſuperueniēs eſt q̄dā amotio prioris obſtaculi: vnde ſicut filius legitimatꝰ re integra b ſuccedit ſcḋm cōſiliū Dyn.ita iſte quaſi

b legitimatus ⁊ habilitatus omnibus ſequētibus obſtabit.imo quaſi ad ſuam naturā reuerſus, ne in imagine nature veritas obumbretur.ar.ff.de lib.⁊ poſth.l.filio quē pater. Non ob.l.id qꝺ noſtrū.qꝛ ibi loquiꝛ de iure pleni dominij: ſed ius aditionis faciende nō eſt ius dominij:ſed eſt quedā facultas c que nondū in bonis noſtris cōnumeraꝛ:vt.ff.ad leg.fal.l.pretia rerū.circa mediū.

c

7 qꝺ mihi videꝛ multū equum. ¶ †Ultimo in ver. huius aūt ⁊c.habes no.duo.primū eſt ꝙ res apoſtatarū remanēt i monaſterio:qꝺ intelligo in acq̄ſitis:ſed de acq̄rēdis, dic ꝙ aut eſt apoſtata cōtra volūtatē abbatis.⁊ idē. Aut eſt expulſus ⁊ licētiatꝰ a monaſterio: ⁊ tūc amodo illi monaſterio nō q̄rit: vnde ſi deferretur ſibi hereditas, nō poſſet eā adire authoritate abbatis: ſed authoritate epiſcopi cui debet querere:qꝛ remanet monachus epiſcopi: vt extra de priuile.c.cum olim.

¶ De epiſcopali audientia. Rubrica.

1 ☞ Ementes captiuos ab hoſtibus pro parua pecunia: ⁊ imponētes eis poſtea maiorem ſummam: reprehenduntur per hanc legem.

2 Epiſcopus poteſt prouidere, ne mercatores nimis care vendant annonam.

3 Pretium poteſt taxari mercatoribus, ne nimis care vendant pannos.

¶ Lex prima.

Negotiatores.

Prohibetur hoīm mercatura ⁊ queſtus ex ea.h.d.ſecūdū vnam lec.ſecūdum aliā.h.d. Jn qualibet mercatura dꝫ ſeruari modus in pretio,⁊ hoc dꝫ p eṗm taxari.h.d. ¶ †No.hic

1 cōtra illos q emūt captiuos ab hoſtibꝰ p parua pecunia:quibꝰ imponiꝛ poſtea maior tallia,ſicut fit tpe guerrarū:nā hoc non pōt fieri de iure:imo teneꝛ iſte redimens recepto pretio qꝺ dedit d, reſtituere redemptū priſtine libertati:vt.j.de cap.⁊

d poſtli.reuer.l.fi.⁊ hoc pertinet ad curā eṗi, cuius intereſt pauperes, captiuos,⁊ oppreſſos,⁊ poſitos in neceſſitate adiuuare:nā iſte eſt verus cul-

2 tus dei.⁊.h.d.no.hec.l.quā tene mēti. ¶ †Scḋo no.ex ſecūda lr̄a, ꝙ eṗs pōt prouidere ne mercatores nimis care vendāt merces ſuas:nā ex hoc leduntꝛ oēs:⁊ maxime pauperes, qui pertinēt ad curā ⁊ prudentiā eṗorū. Mōꝫ iſtā ſcḋam lec.op. de.l.nemo.j.de iude. Sol. dicunt qdā,aut eſt res venalis ⁊ expoſita vēditiōi:tunc pretiū pōt taxari: vt hic:aut non eſt res venalis:⁊ tunc non pōt cogi qs ad vēdēdū:vt.j.de ac.⁊ obli.l.ſicut.cū ſi. Probanꝛ iſta.ſi.fur.aduer.nau.l.vnica,i fi.⁊.ff. de mu.⁊ ho.l.vlt.§.Jtē ⁊ eṗi. Alij dicūt ꝙ aut loquimur vtrū qs cōpellatur vēdere:⁊ regulariter nō cōpelliꝛ vēdere:ſꝫ eſt in arbitrio eius cui, vel nulli. Aut loquimur vtrū pretiū poſſit taxari:tūc refert:aut loqmur in rebus neceſſarijs ad quotidianū victū:tūc pōt pretiū taxari: vt hic,⁊.d. §.Jtē ⁊ eṗi.⁊.ff.de offi.ṗfe.vrb.l.j.§.cura carnis.aut loqmur de alijs rebus vel mercibꝰ nō neceſſarijs ad quotidianū victū:tūc i talibꝰ nō pōt taxari pretiū:qꝛ vnuſq̄ſq; i re ſua eſt moderator ⁊ arbiter:vt.j.māda.l. in re mādat.ſic itelligiꝛ.ff.ad le.iul.de anno.l.īperatores.⁊ ita dt Pet.

3 ¶ †Ex hoc inferꝛ,ꝙ cū verbo victus cōtineantur veſtimēta,qꝺ pōt taxari pretiū iſtis mercatoribus,qui vendūt pannos. Jtē cum verbo victus cōtineantur nō ſolū cibaria,ſed habitatio: vt.ff.de ver.ſigni.l.verbo victus.ꝙ hoſpitia poſſunt taxari: vt nō pcipiaꝛ de pēſione, niſi vſq; ad quantitatē taxatā per bonos viros ſcḋm Pet. Jdē etiā refert Cy. qui recitat etiam quādam diſtinctionem Mar.quam vide per te. Bal.

1 ☞ Appellare nemo poteſt fruſtratorie,ante ſententiam.

2 Judex eccleſiaſticus ſi accipiat penā pecuniariam,non debet eam conuertere in vſus ſuos:ſed erogare in ſubſidium pauperum.

3 Uenditio emphyteuſis facta,que nulla eſt,an transferat emphyteuſim in dominum.

4 Appellari an poſſit ante diffinitiuam ſententiam.nu.5.

6 Appellare,a citatione an quis poſſit.

7 Carceratus poteſt ſemper appellare,quia ſemper grauatur.

8 Citato ſi nimis breuis terminus ſtatuitur ad comparendum, an poſſit appellare?

9 Bannitus an poſſit appellare ab interlocutoria banni.

10 Judex ſi format inquiſitionem indebite,an poſſit ab eo appellari.

11 Quid ſi Judex pronuntiat procedendum ſuper libello inepto.

12 Quid ſi libellus ſit aptus,eſt tamen obſcurus.

13 Judex pronuntiat ſe iudicem, vel non iudicē,ſi grauatur pars,an poſſit appellare.

14 Quid ſi iudex pronuntiat eum tutorem,qui non eſt tutor.ibidem.

15 Appellari an poſſit a primo decreto.

16 Quid a ſecundo.

17 Appellari an poſſit a denegatione dilationis.

18 Quid ſi detur nimis magna dilatio.

19 Appellari an poſſit ſi Judex admittit probationes impertinentes,admittens teſtes infames, vel poſt terminum.

20 Appellari,an poſſit a ſententia lata,ſuper deſertione appellationis.

21 An a taxatione expenſarum.

22 Appellari an poſſit a ſententia lata in poſſeſſorio.

23 Appellare an qs poſſit vna die,⁊ altera die inſerere cām appellatiōis.

24 Excuſari,an quis poſſit a pena legis, vel canonis propter iuſtiſſimam cauſam litigandi.

¶ Lex ſecunda.

SI clericus.

Clericus ante diffinitiuā ſentētiam fruſtratorie appellās,puniꝛ i q̄quaginta libris argēti,q̄ pena nō applicaꝛ fiſco:ſꝫ dꝫ paupibus

1 erogari.h.d. ¶ †No.hoc gn̄ale,ꝙ nullus ante ſententiā pōt fruſtratorie appellare:⁊ q̄cunq; ſic appellat, puniꝛ pena q̄nquaginta librarū argēti:ſꝫ in laico ſic appellāte applicaꝛ fiſco, in clerico aūt dꝫ erogari pauperibus:⁊ hoc intendit hec lex ¶ Quero vtrū iſtud ſit verum de iure canonico, ꝙ appellās fruſtratorie puniaꝛ hac penaꝛ. iſta.q. fuit de facto i hac ciuitate:⁊ fuit determinatū ꝙ nō.p gl.or.ff. a q.ap.nō li.l.

2 j.quā gl.tene mēti.⁊ ideo i terris eccleſie hec lex nō ſeruaꝛ. ¶ †Scḋo no. hic arg.expreſſum, ꝙ ſi iudex eccleſiaſticus recipit penā pecuniariā,non dꝫ eā q̄uertere in ṗprios vſus, ſꝫ in ſubuētiōe pauperū ſcḋꝫ Pe.ergo credo ꝙ ex quo pena applicaꝛ eṗali camere,idē cēſeāꝛ de ipſa, ꝙ de ceteris reditibus ⁊ puētibus camere. Non ob.hec lex:qꝛ hec lex vltra procedit, declarādo ꝙ q̄uertaꝛ in pauperes:⁊ ſic nō ob. ¶ Op.ꝫ hāc legē,lex iſta dicit ꝙ ſi ante ſentētiā diffinitiuā appellauerit:punieꝛ.ꝫ,nō pōt appellare de iure: vt.j.quo.ap.nō reci.l.ante p. Nā vt dicit gl.in medio litis nō eſt remedio locus:ſi ergo appellatio eſt ipſo iure nulla: ergo nō dꝫ omitti pena: vt.j.ſi mā.ita fue.alie.l.ea qdē. Rn̄.gl.ꝙ verū eſt,ꝙ nō tenet appellatio:tamē pena nō deerit:qꝛ lex ita ſtatuit.ſimile.ff.de fal.l.ſi quis legatū.⁊.ff.de in ius voc.l.q̄uis. Nō ob.l.ea qdē. qꝛ ibi loqtur in pena cōuentionali.nā in cōuentionalibus cōſideraꝛ effectus. hic aūt loqtur in pena legali:in qua nō q̄ſideraꝛ ꝙ ṗncipale factū habeat iurꝫ effectū ſcḋꝫ Pe.ſꝫ Ja.bu.dicit ꝙ i pena cōuentiōali dꝫ diſtingui,aut q̄cernit merū factū,⁊ cōmittiꝛ rōne facti,q̄q̄ inualidi: vt.j.de tranſac.l.vbi pactū.aut cōcernit ius mixtū, vel cōcernit factū ⁊ ius:tūc nō q̄mittiꝛ,niſi iuris effectus ſequaꝛ: vt.l.ea qdē.ṗalle. Jn dubio aūt cū oīs cōuentio videatur appoſita reſpectu intereſſe ſtipulatoris,ſubdiſtinguiꝛ. Aut intereſt ſtipulatoris rōne ſolꝰ facti,⁊ tūc vꝛ ō mero facto cogitatū: vt i.d.l.vbi pactū. Aut nō intereſt:⁊ tūc vꝛ cogitatū de iure: vt.ff.de ſer.expor.l.ſerui venditor.⁊.d.l.ea qdē.ſcḋꝫ Ja.bu. ¶ †Ex ṗdictis vꝛ reſultare deciſio cuiuſdā

3 q̄ōnis:pōe emphyteuta vēdidit irreqſito dn̄o,nō ſeruata ſolēnitate q̄ formā iuris vel cōſuētudinis ſeu ſtatuti reqriꝛ:puta mulier vēdebat ſine p̄ſentia ne q̄ſenſu q̄ſanguineorꝫ:vel erat mulier lōgobarda,⁊ vēdebat ſine pſentia

e ṗpinquorū minduāli e. nunqd p hoc cadit a iure emphyteutico:⁊ vꝛ ꝙ ſic:qꝛ iſta eſt pena legalis, in qua nō cōſideraꝛ effectꝰ. Cōtrariū credo:qꝛ verbū vēditiōis abſolute platū nō cōprehēdit venditionē,q̄ eſt nulla ex

f defectu ſolēnitatis.ar.de re iud.l.iiij.§.cōdēnatū f.facit ad hoc.ff.de ver.ſig.l.

4 ſig.l.alienationẽ. ¶ † Modo q̃ro veniẽdo ad materiã legis, nũquid an-
te diffinitiuã ſn̄iam poſſit appellari. Breuiter dicit Pet. vno v̄bo me
expedio. aut inferꝛ tale grauamẽ an̄ ſn̄iam qḋ poſt ſententiã pōt repara-
ri ꝑ appellationẽ a diffinitiua: tūc nō appellaꝛ ab ĩterlocutoria: ⁊ hoc eſt
ſtatutū cā abbreuiandarū litiū: ⁊ ad hoc vt lis poſſit diffiniri intra ter-
minū: vt.j.de iudi.l.ꝓperandū. Aut eſt tale grauamen qḋ nō pōt poſtea
reparari: vt tortura: tūc bene pōt appellari ne qs torqueaꝛ: vt de ap.reci.
l.ij.ſed de iure canonico non valet iſta diſtinctio: qꝛ omnis grauatus ⁊
omnis iniuriã paſſus pōt appellare: ⁊ hoc eſt de eq̃tate canonica. Dicit
Pet. ꝙ imo eſt: qꝛ iura canonica non attendūt niſi ad extorſionẽ pecu-
nie. Sed falſum dicit: qꝛ ꝙ poſſit appellari ab ĩterlocutoria, fuit intro-
ductū a ſanctis viris ꝑpter eq̃tatẽ ⁊ iuſtitiã q̃ dꝫ obſeruari in iudicijs.
vnde vera rō diuerſitatis eſt: qꝛ de iure canonico nō finiꝛ inſtãtia trien-
nio: ⁊ ideo nō ſunt litigatores ita arctãdi ſcḋm Guil. q dicit ꝙ ita dicit
decret. ſed nō recordatur vbi ſit: ſed hec decret. eſt extra de iudi. dilecti.
5 ¶ † Ego in iſta materia do quandã regulam nouã per iſtū modū. ꝙ q̄ñ
grauat⁹ ꝑ interlocutoriã obtinẽdo ꝑ diffinitiuã, ſi nihilominu⁹ remane-
ret leſus, ꝙ a tali interlocutoria ſemꝑ poſſit appellari. vnde nō ↄſidero
appellationẽ a diffinitiua ſentẽtia: ſed cōſidero an principalis victoria
excludat grauamẽ necne. ſiquidẽ excludit, nō appellaꝛ: ſi autẽ nō exclu-
dit, tunc bene appellari poteſt: vt infra patebit per exẽpla ⁊ queſtio. ⁊ qꝛ
glo. noſtra diſtinguit materiã in tria tẽpora: vnū eſt tẽpus principij, ſeu
preludiorū iudicij. ſecundum eſt tẽpus medij. tertiū eſt tẽpus finis. ideo
Bar. in.l.ij.ff.de ap.reci. diuiſit iſtã materiã in tres partes. querendo de
ſingulis actib⁹ in ſingulis tꝑibus: ⁊ qꝛ ibi dicit plura bona, ideo ꝑ ſin-
6 gula videam⁹. ¶ † Et primo queriꝛ vtrū ſit licitū appellare a citatiōe[a].
a verbi gratia. citaꝛ nō citãdus, id eſt ille quẽ diſcret⁹ iudex citare nō de-
buit. mō q̃riꝛ vtrū ab iſta citatiōe poſſit appellari. ¶ Canoniſte dicūt
qḋ ſic: vt extra de appel.c.ꝑterea. Sed de iure ciuili Bar. ſic diſtinguit.
Aut eſt citatio realis, ſcʒ ꝑ capturã ꝑſone: ⁊ tunc pōt appellari. Rō: qꝛ
iſtud eſt grauamẽ qḋ coheret ꝑſone: ⁊ qḋ non pōt reparari ſi diffinitiua
expecteꝛ. Facit ad hoc exẽplū de tormẽto: nã mala manſio.i.carcer, eſt ſpe
cies tormẽti: ſed tormẽta illata nō pn̄t reparari: vt.j.de abol.l.ij. ¶ Sed
incidẽter q̃ro. q̄ñ appellaꝛ a captura, qḋ ſit officiū iudicis a quo appellaꝛ
vtrū ſtatim dꝫ dimittere appellãtẽ: ⁊ videꝛ ꝙ ſic: qꝛ nihil dꝫ innouare ↄ̃
appellantẽ: ſʒ innouat poſtea detinẽdo eū in carcere. ergo ⁊c. veritas eſt
ꝙ nō teneꝛ dimittere donec ſibi mãdeꝛ ꝑ iudicẽ ad quẽ. arg.j.de appel.l.
eos.§.pe. facit qḋ no. Inn. extra de ſen.exc.c.vt fame. Et rō eſt: qꝛ appel
latur ab ĩterlocutoria, vbi nō ꝓhibeꝛ innouari, donec ſit ꝓhibitū ꝑ ſu-
periorẽ: vt in.c.non ſolū.de app.li.vj. Sʒ caueatis: qꝛ ſi ꝑ formã cōſtitu-
tionū nō poſſit aliq̄d innouari ↄ̃ appellãtẽ ab interlocutoria: tūc nō poſ
ſit appellãs detineri, niſi appellatio ſit manifeſte fruſtratoria: qꝛ tūc nō
7 eſt ei deferẽdū: vt ĩ.c.cū appellationib⁹.de app.li.vj. ¶ † Scḋo q̃ro: q̄dã
ſtetit in carcere ꝑ mẽſem: nūc vult appellare ab iſta detẽtione: opponiꝛ
ei ꝙ debuit appellare ĩtra.x.dies a die ꝑcepti de capiẽdo: q̃riꝛ q̄d iuris,
Rn̄. ſicut in tortura a pn̄ti tortura ſemꝑ appellat, lʒ retro nō appellaue-
rit: ita in carcere: qꝛ grauamẽ inferꝛ nūc: qꝛ in ſucceſſiuo grauamine nō
b currit tꝑs appellãdi. ⁊ eſt opi. Spe. in tit. de app.[b] ⁊ hoc de citatiōe reali.
¶ Uenio ad citationẽ verbalẽ. ⁊ dicit Bar. qḋ aut iſta citatio eſt nulla:
vt qꝛ ↄtinet manifeſtū vitiū, qḋ eſt oīb⁹ manifeſtū: vel eſt manifeſtū ipſi
iudici, lʒ nō oibus. vt.ff.de re iudi.l.q̄ſitū. ⁊ not. in.d.c.ꝑterea.ꝑ Inn. tūc
nō pōt appellari de iure ciuili: imo pl⁹ dicit, ꝙ lʒ citatio ſit iniqua ⁊ in-
iuſta: tn̄ nō appellaꝛ: qꝛ tūc pōt cōſeq cōparẽdo: ⁊ ex ſola cōparitiōe rele-
uaꝛ grauamẽ: vn̄ appellatio ẽ fruſtratoria: ⁊ maxime ſi citatio ẽ iuſtifica
ta cū clauſula. ⁊ ſi ſentias te grauatū ↄpareas receptur⁹ iuſtitie ↄplemẽ
tū. Que clauſula eſt iſti⁹ nature, ꝙ oē mãdatū ſi citat⁹ cōpareat reſolui-
tur in ſimplicẽ citationẽ: vt tãgit Inn. ĩ.c.ſi.ḋ coha.cle. ⁊ mul. Sʒ aduer
tatis: ego credo ꝙ hoc ſit verū, ſi poſſit tute cōparere: ſi aūt nō pōt cōpa-
rere ſecure: tūc pōt corã honeſtis viris appellare: ĩſerẽdo cãm quare nō
cōparet: vt ex̄, vt li.nō ↄte.c.accedẽs. q̄uis ⁊ ſi nō appellet, ſi loc⁹ eſt no-
c torie ſuſpect⁹[c], nō teneaꝛ cōparere, nec de ſuſpiciōe loci allegare vel ap-
pellare: vt ĩ.c.paſtoralis. de re iudi. ĩ cle. quare ergo appellat: Rn̄. ſicut a
citatione appellaꝛ ꝑꝑ iuſtū timorẽ ⁊ terrorẽ incuſſum: vt.j.de appel.l.ſi
qs ꝓuocat⁹. ita hic: qꝛ citatio ĩcutit timorẽ futuri grauaminis: pōt ap-
pellari ab ea, tanꝙ a cōminatiōe: lʒ cōminationes ſint nulle: vt.j.cōmi.
8 vel epiſt.l.j. ⁊.l.ꝓgrãma. ¶ † Sʒ hic q̃riꝛ. ſi nimis breuis terminus aſſi-
gnaꝛ ad ↄparẽdū, vtrū poſſit appellari a breuitate termini: Cano. dicūt
ꝙ ſic ĩ.d.c.ꝑterea. Cōtrariū videꝛ, ꝙ termin⁹ nimis breuis nō arctat ci-
tatū ad cōparẽdū: vt inſti. de v̄. ob.§.loca. vel ſi arctat: tūc arctat ad ter-
minū iuſtū, nō ad terminū ſtatutū: vt in.l.inſulã.§.j.ff.locati. Breuiter
aut iſte ẽ termin⁹ ↄparitori⁹, aut ꝓbatori⁹: primo caſu aut citat⁹ veriſi-
militer timet de grauamine ſi nō ↄpareat in termino: puta qꝛ ille iudex
procedit de facto ⁊ ex arbitrio ſibi cōceſſo ſicut executores camere: ⁊ pōt
appellari. Aut de hoc nō timet ꝓbabiliter, ⁊ nō pōt appellare ꝑ regulã
iam dictã. Scḋo caſu videris habere legẽ exp̄ſſã.j.de dila.l.a procedẽ-
te. Breuiter ego dico, ꝙ cū in ꝓbationib⁹ ſtet tota virt⁹ cãe, ille q nimis
arctaꝛ pōt appellare: qꝛ tale grauamẽ eſt aptū ad inferẽdū ſibi plenū pre
iudiciū: vt.ff.de mino.l.intra vtile. nã ſi nō ꝓbaret, ⁊ publicareꝛ ꝓceſſus
ei⁹, in cã appellatiōis nō poſſet poſtea ꝓbare: vt extra de teſti.c.fraterni
9 tatis. ¶ † Tertio q̃riꝛ vtrū bãnit⁹ poſſit appellare ab ĩterlocutoria bã-
ni. Dicit Bart. ꝙ ſic: qꝛ bannum ſeu annotatio
bonorū ſtat per ſe ⁊ a principali ſententia: ⁊ ap-
pellãs in principali poſt annotationẽ bonorum
nō recuperat bona: vt in.l.j.de req.reis. ¶ Ego
formo. q. iſtã in banno qḋ daꝛ ex forma ſtatuti,
qḋ confundiꝛ cū cōdemnatione principali. ar.ff.
iudic.ſol.l.cū querebaꝛ. ⁊ vr̄ ꝙ non poſſit appel-
lari: qꝛ per appellationẽ in principali conſuliꝛ in
vtroqʒ: ergo ſtat regula ꝓhibitoria de iure ciui-
li. Breuiter ego dico ꝙ aut eſt verus contumax,
⁊ non appellat. aut nō eſt verus cōtumax: ⁊ tunc
ab iſta interlocutoria appellat ⁊ eſt rō: qꝛ illa in-
terlocutoria trahit ſecū preiudiciū circa infamiã
facti, quã incurrūt banniti: iō merito pōt appel-
lari. Iuxta aliã regulã no. in.d.l.intra vtile. ⁊.ff.
10 q ſatiſda.cog.l.arbitro. ¶ † Quarto q̃ro. Iudex
format inq̄ſitionẽ in caſu quo nō dꝫ, nūq̄d de iu
re ciuili pōt appellari a formatiōe inq̄ſitionis, ⁊
a proceſſu eius ne ꝓcedaꝛ: Rn̄. aut appellãs alle-
gat cãm impedientẽ ꝓceſſum, ⁊ nō audiꝛ ſuꝑ illa
cauſa: ⁊ tunc poteſt appellare: qꝛ grauaꝛ litibus ⁊
ſumptibus: ⁊ etiã qꝛ forte opꝫ ipſum ſtare in car
cere, qḋ grauamẽ nō pōt reparari. Aut iſte ꝑten- a
dit cauſam cauſe: id eſt cãm innocẽtie: tūc nō pōt
appellare. ſʒ debet ſe purgare: vt.ff.de publ.iud.
11 l.ſi is q reus. ¶ † Quinto q̃ritur. Iudex pronū-
tiat procedendū ſuꝑ libello inepto: vtrū ab iſto
grauamine pōt appellari: vr̄ ꝙ nō: qꝛ proceſſus
eſt nullus: vt.ff.de interrog.ac.l.ſi fili⁹. ergo ſu-
peruacue appello: vt.ff.de appel.l.ſi cōſtat. facit
qḋ not.ꝑ Inn. extra de appel.c.dilecto. Credo ꝙ
poſſit appellari: qꝛ iſte appellans cogiꝛ ad factū,
ſcʒ procedẽdi in cã: qḋ factū non pōt poſtea repa-
rari: vt.l.in bello.§.facte. de capti. ⁊ poſtli. reuer.
12 ¶ † Scḋo q̃riꝛ. q̄d ſi libell⁹ eſt apt⁹, tn̄ eſt obſcu-
rus, ⁊ non declaratiuus, q̄d iuris ſit ſi Iudex ꝓ-
nuntiat ꝓcedendū: Rn̄. idẽ: qꝛ pōt appellari: cū
cōpellaꝛ ad procedendū ille, qui nō debet cōpel-
13 li: vt extra de libel.obla.c.ſignificãtib⁹. ¶ † Se-
ptimo queritur. ſi Iudex pronūtiat ſe iudicẽ, vel
nō iudicẽ: vtrū grauat⁹ poſſit appellare: ⁊ dic ꝙ
ſic. de primo habes in aut. habita.j. ne filius pro
patre. de ſcḋo habes extra de of. deleg.c.ſignificã
14 tibus. ¶ † Octauo queritur quid ſi iudex pronū-
tiat tutorẽ illū qui nō eſt, vel ecōtra, vel ꝓcurato-
rẽ illū qui nō eſt, vel perſonã principalẽ eſſe legi- b
timã que nō eſt, vel ecōtra: vtrū grauatus poſſit
appellare: Rn̄. ſic: qꝛ ſiue ſit interlocutoria, que
includit proceſſum, qui debet excludi ⁊ cōtinet
grauamen procedẽdi: ſiue ſit interlocutoria que
excludit proceſſum, cū poſtea non ſperetur alia:
abſqʒ dubio poteſt appellari: vt extra de appel.
c.ex parte M. de mino.l. ait pretor.§. permitti-
tur. ⁊.j.de procurat.l. ita demum. Et ex hoc in-
fero, ꝙ quando iudex abſoluit ab obſeruatione
iudicij: quia iſta perimit proceſſum cauſe poteſt
appellari: licet iſta ſit interlocutoria: vt notatur
15 in.l.harum.ſi ſeruit. vendic. ¶ † Nono queritur
vtrū a primo decreto poſſit appellari de iure ci-
uili: Bartolus dixit ꝙ non: nam cum non ap-
pelletur in poſſeſſorio: multominus appellatur
a grauamine nude detentionis. Fallit ſi miſſo
acquiritur ius fructuum: vt.l.fulcinius.§.fi.qui-
bus ex cau.in poſ.eat. Mihi videtur ꝙ Bartol.
in vtroqʒ dicat male ⁊ in dicto ⁊ in exceptione:
nam a grauamine illato per primum decretum,
dico ꝙ poteſt appellari: iuxta notata in.l. cum
proponas.j.de bonis auth.iudi.poſſ. ⁊ hoc con-
tingit: quia primum decretum habet materiam
excluſiuam a proceſſu cauſe: niſi ſatiſdetur, ⁊ re-
ficiantur expenſe: vt in aut. ei qui iurat. poſita ſu
per.d.l. cum proponas. ſed certum eſt quod ille
qui excluditur a proceſſu poteſt ab hoc graua-
mine appellare.ff.de accuſ.l. Titia cum teſtamẽ-
tum. facit quod not. Guil.j.de appell.l.ſi preſes.
Item exceptio domini Bart. non eſt vera: quia
miſſus nō lucratur fructus niſi propter nimiam c
contumaciam aduerſarij, que illum ab appellan-
do excludit.j.de iud.l.properandum.§. ſinautem
reus. Adde hic quod not. Innoc. extra de ver-

a ☞ Appellare a citatiōe. Adde Bar. ita diſtinguentem i.l.ij. ⁊ ibi omnino Alexã. verſ. primo an liceat appellare.ff.de appel.reci. eundẽ Alexã. poſt Ioã. de Imol. in.l. iiij.§. pretor.ff.de dã. infec. Spec. in tit. de cita.§.ij. in fi. ⁊ dixi in apoſtil. ad Lanfran. de ori. in c.quoniã cōtra falſam.§. ſtatuimus. v̄. interlocutionis. nu.xxiiij.v̄. ⁊ vt ꝑfectius. extra de ꝓba. ⁊ doc. in.c.preterea. extra de dila. Celſus.

b ☞ In tit. de app.§. reſtat. ver. ⁊ no. ⁊ ver. ſed q̄d dices. in fi. ⁊ ibi iſte in addi. ad eū, in ver. a grauamine qḋ ſemper eſt. ⁊ in v̄. ſi iudex. glo. ⁊ doc. in.l.ij. de ſeruit. Iſte in.l.j.j. ſen.reſcin. non poſ. Bar. in.l.ij.ff.ſi qs cau. ⁊ Phi. Fran. in.c.ſuper eo. extra de appel. qḋ eſt verū, niſi iudex pronuntiauerit eū iuſte carceratū: quia tūc debet appellare intra.x. dies ſecundū Bal. in add. ad Spec. vbi.ſ. in d. ver. ſi iudex. ⁊ in c.de teſtibus. extra de teſti. Phil. fran. in.c.ex parte.e.ti. ⁊ Ale. in.l.j.§.j.ff.de ſer. ⁊ in.l. eum q.§. in popularibus. ⁊ ibi glo. ⁊ Paul. de Caſt. de iureiuran. Celſus.

c ¶ Suſpect⁹. Uide Imo. poſt alios in l.recuſare.§. ſi quis alios.ff.ad Trebel.

16 bo.ſigni.c.dilectus. ¶ †Decimo queritur, vtrū
a ſecundo decreto poſſit appellari. dicit Bar. ꝙ
aut loquimur in caſu in quo reqritur latitatio:
tunc non appellatur propter veram cōtumaciā.
Aut nō requiritur latitatio: tunc appellatur: qꝛ
trahit ſecū plenum preiudiciū: ⁊ loco diffiniti-
ue ſuccedit. ar. ff. de mino. l. intra vtile. licet ſecū-
dum decretum ſit interlocutoria: qꝛ non agitur
principaliter ad hoc. de eo qui mit. in poſ. c. j. per
Inn. de bo. autho. iudi. poſ. l. ſi minor. per Dyn.
17 ¶ †Undecimo queritur, ſi petatur dilatio, ⁊ iu-
dex non vult eam cōcedere, vtrum poſſit appel-
lari. per hoc enim conſtat ꝙ iudex deneget au-
dientiam: vnde queritur vtrū a denegatiōe au-
dientie appelletur: ⁊ videtur ꝙ non, ſed debet
recurri ad ſuperiorem per viam ſimplicis quere-
le: vt in aut. de q̄ſto. §. ſup hoc. Solu. dic vt not.
in Spec. de appel. §. in quibus. ver. xxxij. ⁊ habes
gl. in. l. ſed ⁊ ſi per pretorem. §. ſed ⁊ ſi cū decreto.
ff. qui. ex cau. ma. Quidam tamen dicunt ꝙ pro-
ceſſus eſt ipſo iure nullus, ſi iudex nullā dat di-
lationē, cum debeat dare: quaſi ex omiſſione or-
dinis. de hoc not. xvij. q. iiij. c. vxor felicis. p Ar-
18 chidi. ¶ †Duodecimo queritur, vtrū a nimis
magna dilatione appelletur. Bart. dicit ꝙ ſi per
eam impeditur ne lis finiatur, ꝙ poteſt appella-
ri: puta quia excedit tempus inſtantie: nam hoc
grauamē eſt irreparabile, niſi per appellationē:
ſecus ſi non excedit tempus inſtantie ſecundum
Bart. Ego dico ꝙ ī primo caſu ipſo iure eſt nul-
la dilatio que incidit in diem finite inſtantie. ar.
ff. de arb. l. ſi cum dies. §. ſi intra. Non ob. j. de tē-
po. in integ. reſti. l. petende. quia ibi tempus erat
appoſitum cauſe: quod ex cauſa prorogatur, ſe-
cus in tempore inſtantie: vt no. in. l. properandū.
in prin. infra de iudi. adde quod no. extra de off.
19 delega. c. de cauſis. ¶ †Decimotertio quero. Iu-
dex admittit probationes impertinētes: vel ad-
mittit teſtes infames, vel poſt terminū, nunqd
poſſit appellari. Reſpondet Bart. circa proba-
tiones impertinentes nō cadit appellatio: quia
ibi non emerſit leſio: cum ipſo iure ſint nulle: vt
ff. de peti. heredita. l. ſi qs libertatē. in fi. Sed cir
ca teſtes infames receptos poſt terminum, dicit
ꝙ poteſt appellari: qꝛ faciunt qualequale preiu-
dicium. ⁊ ſic ratione iſtius preiudicij qđ reſpicit
factū principale, poteſt appellari ſcđm eū. Ego
de infami te remitto ad no. in. l. cūctos populos.
Sed de recepto poſt terminum, vtrum iſte rece-
ptus faciat iudicium: credo quod non, ſi termi-
nus erat peremptorius. arg. ad hoc. ff. de verbo.
obli. l. qui Rome. §. Augerius. de opt. le. l. man-
cipiorum. infra qui accu. non poſ. l. ſi ea. ⁊ qđ no.
Inn. extra qui accu. nō poſ. c. cum in tua. niſi iu-
ſta cauſa mouiſſet iudicē: qꝛ ex qua cauſa poteſt
dare nouam dilationē, ex ea poteſt ſine dilatio-
ne recipere teſtes: qꝛ dilatio nō eſt de ſubſtantia
20 probatiōis: vt. ff. de adul. l. in crimine. ¶ †De-
cimoquarto quero, nūquid a ſentētia lata ſuper
deſertione appellatiōis poſſit appellari: iſta em̄
eſt īterlocutoria, habēs vim diffinitiue: vt. j. qūo
⁊ quando iu. l. ſi preſes. ⁊ not. in. ca. vlt. de appel.
in cle. ⁊ ideo videtur ꝙ poſſit appellari: ⁊ ita ſer-
uatur in pallatio. In contrariū tn̄ facit: qꝛ deſer-
tor appellationis eſt cōtumax in non veniendo:
vnde non videt̄ ꝙ poſſit appellare. de hoc no. ij.
q. vi. c. ei qui. §. ſunt etiam quorum. per Archid.
21 ¶ †Decimoquinto q̄rit̄. vtrū a taxatione expē-
ſarū, vel ab interlocutoria que cōtinet dari, poſ-
ſit appellari generaliter. Et reſpondeo ꝙ poteſt
appellari: vt. l. ait pretor. §. pmittit̄. ff. de mino. ⁊
not. per Inn. ī. c. vl. qđ me. cau. vbi omnino vide.
22 ¶ †Ultimo queritur vtrum a ſententia lata in
poſſeſſorio poterit appellari, ⁊ hic conſidera ꝙ
iſta ſentētia interdū eſt interlocutoria: vt qn̄ iu-
dex ſine aliquo libello mandat, ne fiat nouitas
poſſeſſori: vt no. Inn. extra de inſti. c. cum veniſ-
ſent. de offi. procu. ceſa. l. fi. de lib. cā. l. liberis. §. ſi
quis ex ſeruitute. ⁊ tunc non poteſt appellari: qꝛ
non parat preiudiciū in via iuris: ſed ſolū in via
facti: ne de facto fiat cōtra preceptum: vt in dictis legibus. Interdum
eſt diffinitiua: vt in. l. j. j. ſi de mo. poſ. tunc omnes dicūt ꝙ de iure ciui-
li nō appellat̄: ſed de iure canonico ſic. Sed Bar. dicit ꝙ etiā de iure ci-
uili non appellatur, quando grauamen nō poteſt reparari in petitorio:
vt verbi gratia: aufertur poſſeſſio ei qui habebat nudam retentionē: vt
ff. de condi. inde. l. ſi in area. perdit ergo quoddam ius, qđ reparari non
poteſt: ⁊ ideo pōt appellari ſecundū Bart. Sed Arch. in. d. §. ſunt etiā
quorū. ij. q. vj. dicit ꝙ appellatio in poſſeſſorio procedit: ſed nō impedit
executionem: tamen ſi retractatur poſtea ſentētia, retractatur executio:
vnde non habet per oīa vim appellationis: qꝛ nō retractatur per viam
attentati: ſed ſolū modo per viam appellationis a diffinitiua ſecūdum
quandā opi. que ibi recitatur: vt ibi per Arch. ⁊ per Bart. in. l. ij. de ap-
23 pel. reci. ¶ †Unum quero, vtrū vno die ſufficiat appellare[a] ab interlo-
a cutoria: ⁊ alia die inſerere cauſam appellationis. ⁊ videtur ꝙ non: quia
in actibus in quibus requirit̄ certa forma, exigit̄ ꝙ vno cōtextu fiat: vt
no. in. c. vt circa. de elec. lib. vj. in nouel. ar. cōtra. j. de appel. l. ſi quis libel
b los[b]. nam quandiu tempora largiūtur, poteſt omiſſum ſuppleri. ⁊ dies
appellationis trahitur ad diem cauſe: nō econuerſo: quia prius nō ha-
24 bet ſua ſubſtātialia. ¶ †Deinde venio ad illā partem, in qua loquitur
de pena: ⁊ quero, an a pena legis, vel canonis excuſetur qs propter iu-
ſtiſſimā cauſam litigandi. Reſpondeo: admittit̄ excuſatio in facti cau-
ſa, ſed non in diſpoſitis a iure in contrarium: vt hic. de hoc no. in. c. j. de
elec. lib. vj. in nouel. ⁊ alibi no. ꝙ ſemiplena probatio nō excuſat a pena
legali. eo. ti. c. vt circa. ⁊. c. ſi forte. in nouel. nec ab expēſis. e. ti. c. j. §. adij-
cientes. lib. vj. in nouel. ¶ Sed per quā viam poterit quis appellare in
hac. l. vt nō incidat in iſtam penam: dicit Nicolaus ruffol. ꝙ dicat ap-
pello quatenus de iure poſſum per. l. libertas. de manu. teſta. qđ cōſiliū
pōt valere ad multa ſcđm eū. qđ nō placet: qꝛ nihilominus aduerſarius
trahit̄ ad cām de facto: ⁊ pena huius. l. cōmittit̄ ꝑpter nudū factū. vnde
non iuuat proteſtatio in cōtrariū in penalibus. ⁊ ita teneatis ⁊c. Bal.

1 ¶ Recurrendum eſt ad conſuetudinem principis, ⁊ an trahi debeat
in cauſis, licet non ſit ius ſcriptum.
2 Ignoſcendum non eſt diebus ſanctis adultero, vel ſacrilego.
3 Tortura pōt exerceri diebus paſcalibus etiā ꝑpter enormia crimina.
4 Sperare veniam quis non debet, qui delictum geminat.
5 Conſuetudo, an inducatur ex actu bino.
6 Carcerandus vel detinendus quando quis ſit propter crimen.
7 Equus dimiſſus in paſcuis ſi occidat̄ a lupo an teneat̄ ille q eū dimiſit.

¶ Lex tertia.

Nemo deinceps. In diebus paſcalibus nō debent captiui in carcere
detineri, niſi detineant̄ pro crimine enormi, vel niſi ſint de-
1 linquere aſſueti. ¶ †In text. cōſueuimus. no. ꝙ recurrimus
ad conſuetudinem principis. ⁊ eam trahimus in cauſis, licet nō ſit ius
ſcriptū ſecundum Iac. de ra. No. quomodo princeps mandat ſuam cō-
ſuetudinē obſeruari. habes ſimile in. l. fi. j. de fideiuſ. ¶ Secundo not.
de excarceratione carceratorum. dicit Pet. ꝙ iſta eſt extractio de car-
cere. nō tamē eſt abolitio pene: ſed eſt quedā relaxatio carceralis miſe-
rie. nihilominus dꝫ eſſe ſub fida cuſtodia: alias aperiret̄ via ad delicta
ſecundū Pe. ⁊ idem Cy. ¶ Tertio no. in ver. ſed ab his. ꝙ quādo fa-
cinoroſi, qui cōmiſerūt enormia dimittūtur, ⁊ non puniuntur, publicū
2 gaudiū ⁊ letitia turbat̄. ¶ †Quarto not. in ver. qs em̄. ꝙ ſacrilego die-
bus ſanctis, ⁊ adultero diebus caſtis non eſt ignoſcendū. Ex hoc quod
dicit de diebus ſanctis, collige, ꝙ ferie introducte in honorem dei: non
habēt locū in iſtis qui ꝯmiſerūt crimina enormia: ſed veritas eſt ꝙ imo
hꝫ locū, niſi periculū ſit in mora: vt. j. de fer. l. pe. hoc ēt probat hec lex, q
vult eos in carcere detineri. ergo īterim differt̄ executio ſupplicij: ſecus
aūt ſi eſſent ferie meſſiū, vel repētine. qđ patet hic in illo ꝟ. ⁊ gaudio cō
perſequatur inſtanti⁹. nā iſte ferie repētine inducūtur propter cōe gau-
3 diū. qđ eſt bn̄ no. ¶ †Deinde no. in illo ver. patiant̄ tormēta ⁊c. ꝙ etiam
in diebus paſcalibus pōt adhiberi tortura ad inueſtigationē enormiū
criminū, ſeu criminoſoꝝ: ſpecialiter in delictis q̄ cōmittunt̄ clā, ſicut eſt
aliquē inuenenare vel īcātare: vel īcātationē facere: ꝯmittere adulte-
riū, cudere monetā falſam, ⁊ ſimilia. nā in talib⁹ facilior ⁊ promptior dꝫ
eſſe iudex ad torturā, qđ tene mēti. ¶ Deinde no. tex. homicida partici-
daqꝫ qđ fecit ſemp expectet, vnde ſcđm hāc legē pena homicidij eſt ꝑciſe
pena mortis ſine redēptiōe. ¶ Deinde no. in verbo reus ⁊c. ꝙ q cōmit-
c tit in principē[c], nō ſperet in principē. ſic. ff. de mino. l. auxiliū. §. in deli-
4 ctis. ¶ †No. in ꝟ. his ego. ꝙ q geminat delictū, nō dꝫ ſperare de venia.
vnde eſt ar. ꝙ nō vꝫ indultū principis ſuper condēnatione ſcđa: niſi fiat
mētio de prima: qꝛ videtur obreptitiū, eo ꝙ princeps nō eſſet facturus.
vt hic ſcđm Gui. de cug. qđ eſt bn̄ mēti tenendū. ¶ Itē no. ar. ꝙ quādo
cōceditur aliquibus bonis viris arbitriū excarcerandi captiuos, ꝙ ipſi
debeāt ſeruare hanc. l. vt nō poſſint excarcerare illos qui detinētur pro
perſona propter enormitatē ſceleris, nec poſſunt excarcerare excarcera-
5 tos alias. qđ eſt no. ¶ †Ultimo no. de cōſuetudine, ꝙ inducitur ex bino
d actu[d]. ſed iſte text. loquitur in cōſuetudine, ideſt aſſuetudine facti: non
in conſuetudine prout ſumitur pro iure, ſeu pro tacita cōſtitutione po-
puli: quia ibi exigitur actuū frequentia: vt erit actus binus, vel trinus,
vel vlte

a ¶ Appellare. Vide Ang. in. l. quicquid aſtringende. ff. de verbor. oblig.
b ¶ L. ſi quis libellos ⁊c. melius facit l. accuſaturus. ff. de adul.
c ¶ In principem. Adđ qđ not. Bal. in. l. pſcriptiōe. j. ſi ꝯ ius vel vti. pub. ⁊ iſtud dictum ſequuntur Mod. in l. de pupillo. §. ſi in plurib⁹. poſt Bal. ff. de ope. no. nun. ⁊ facit qđ no. Bal. in l. eā quā. j. de fideic. qn̄ dicit ꝙ in legitimatione dꝫ fieri mentio de duplici macula. ⁊ ſimiliter in diſpēſatione circa matrimoniū de duplici affinitate ſecundū Io. an. in arbore affinitatis. ⁊ facit. xxix. diſ. c. presbyterum. ⁊ qđ not. Spe. in tit. de leg. §. ⁊ nūc de epiſcoporū. verſ. xiiij. ⁊ Bal. in. l. apud antiquos. ī fi. j. de fur.
d ¶ Bino actu. An ex vno actu inducatur conſuetndo. Adđ gl. ⁊ ibi Bar. in rubr. j. q̄ ſit lon. conſue.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

vel vlterior, vt iudicis determinat arbitriū, ex quo p legē non eſt deter-
minatū: vt. l. j. ff. de iure deli. ſcd̄m Rico. ruf. Et eſt ar. ꝙ ille q fecit duo
furta, dicatur ꝯſuetus furari: vnde pro tertio mittet̄ ad furcas, tanquā
6 fur famoſus. ¶ †Quero hic quādo rōne criminis quis ſit detinēdus.
R̄ñ. quādoq̄ quis detinet̄: q2 nō pōt ſatiſdare: vt. l. j. de exhi. ⁊ cuſto. re.
tamen hoc fallit in muliere, que ꝑpter iſtā cauſam nō dʒ detineri, vt in
aut. nouo iure. j. de cuſto. re. quā ad hoc ſignāter no. Quādoq̄ quis de-
tinet̄, ne pena criminis elidat̄: puta quia imponit̄ pena pſonalis, amiſ-
ſionis vite, mutilatiōis, vel alia pena in pſona. vt hic in ver. ſed ab his
ſecernimus. Quādoq̄ quis detinet̄ nō ratione pene, ſed ratione tortu-
re: vt quia eſt caſus in quo debet adhiberi tortura. vt in. c. ſi clericos. de
ſen. excō. lib. vj. Facit quod no. Inn. in. c. vt fame. ⁊ in. c. cōtingit. de ſen.
a excom. Item ſi quis alias fugiſſet [a] de palatio, eſſet poſtmodū ei carcer
7 aggrauandus. vt in hac. l. in fi. ¶ †Doct. inducunt hāc. l. ad qō. de equo
dimiſſo in paſcuis, quē lupus occidit, vtrū teneatur ille qui eū dimiſit
domino equi. veritas eſt, aut nō erat cōſuetudo cōmunis ⁊ domini di-
mittere equū in paſcuis: ⁊ nō excuſatur alius dimittēs: aut erat cōſue-
tudo cōmunis cōtrate: ⁊ tunc excuſatur dimittēs. ⁊ ita addit hic Cyn.
in add. Iſtud eſt verū: niſi ratione noue cauſe debuiſſet adhiberi maior
cuſtodia, quam ſolita: quia tunc eſt imputandum dimittēti: vt quia lu-
pi vadunt per contratam, qui non ſunt ſoliti ire: quia noua cauſa no-
uam deſiderat cuſtodiam, ⁊ ampliorē. ar. huius. l. in fi. hic nō ſunt alia.

¶ Lex quinta.

Ime. No. inter habitum meretricalē ⁊ matrimonia-
lem eſſe diſtinctionem, ⁊ ideo poſſunt cogi mere-
trices portare aliquē habitum diſtinctū, vel aliquod ſignū.

¶ Lex ſexta.

Archigerontes. Ad cōdemnatos dʒ mitti
preſbyter ad audiendū pe-
nitentialē eorum confeſſionem. h. d. Adde ꝙ cōfeſſio iſta in
b penitētia, nō ꝓbaret in iudicio [b]: q2 cōfitent̄ tāꝗ deo, nō tāꝗ
homini. vt ex̄ de offi. ord. c. ſi ſacerdos. ¶ In tex. ſolicitis. No. quē d aīa
debere eſſe ſolicitū: non ſolū de ꝓpria, ſʒ ēt ſubditorū ſuorū. vt hic. Bal.
1 ☞ Criminoſi qui ducuntur ad ſuppliciū, non debēt ab aliquo eximi.
2 Conſanguinei, vel amici ſi appellāt pro eo qui ducitur ad ſupplicium,
⁊ ſi iudex nihilominus velit procedere ad exequendum, poſſunt ei de
facto reſiſtere.
3 Quid ſi ducentes criminoſum ad ſupplicium occidunt eum, timentes
ne eis auferatur.
4 Eximens captum a curia, qualiter punitur.
5 Appellari cū a quolibet poſſit, an appellās poſſit ꝓſequi appellationē.

¶ Lex ſeptima.

Addictos. Damnatos ad ſuppliciū nemo poteſt
eximere: ſed ſi tempora ſuffragantur,
1 appellandi arbitriū non denegatur. h. d. † No. ꝙ illi qui du-
cuntur ad ſupplicium poſt latam ſententiā, non poſſunt ab
aliquo eximi. ¶ Secundo no. ꝙ eximentes debent puniri. ⁊ imponitur
pena iudici vindicare negligēti. ¶ Tertio no. in ver. ad epiſcoporū ſa-
ne. caſum in quo inquiſitio iubet̄ fieri: tamē non eſt iuſta inquiſitio, niſi
duobus cōcurrentibus: ſcʒ ꝙ delictū ſit perpetratū in territorio inqui-
rentis: ⁊ qd ad notitiā iudicis ſit deductū factum ſuper quo inquiritur.
Et adde qd quandoq̄ inquiſitio eſt iuſta: vt hic, quandoq̄ eſt permiſſa.
iſto caſu nunquid ſit permiſſum inquiri de cōmiſſis extra territoriū in-
quirentis. aſtud dixi in. l. cūctos populos. vbi videas. ¶ Quarto not. ⁊
vltimo ꝙ non ſolū ille qui ad vltimū ſuppliciū ducit̄: ſed etiam quicūq̄
alius poteſt pro eo appellare, ſi tempora largiuntur. i. ſi ſumus intra. x.
dies a die, ſcilicet late ſentētie. ergo apparet ex hoc ꝙ ante. x. dies cōdē-
nati ad mortē poſſunt pati ſupplicium: ⁊ ſic lʒ appellatione interpoſita
differatur executio capitalis: tamen ſecus eſt in tempore appellationis
interponēde. vt hic, ⁊. j. de appel. l. addictos. hoc idē tenet Gui. hic. Idē
tenet Bar. ff. de appel. l. nō tātū. Nō obſt. gl. q̄ eſt. ff. nil inno. ap. iterpo.
l. j. q̄ dicit qd ſicut nil pōt innouari poſt appellationē: ita nec pōt inno-
c uari in termino appellādi [c]: q2 illa gl. loquit̄ in cauſa ciuili: ſecus in cau-
ſa capitali: q2 ibi pceſſit euidentiſſima probatio ſm̄ Pe. ſed Guil. dicit
ꝙ rō eſt: q2 eſt veriſimile cū multi interſint ad audiendū condemnatio-
nem, ꝙ ſi videāt aliquē duci ad ſuppliciū, ꝙ aliquis pietate motus ap-
pellet: q̄ ratio modicū valet: nā dilatio cōceſſa ſibi a iure ad appellādū,
non dʒ ſibi auferri: vt. j. de dila. l. ſiue pars. ⁊ in. d. c. nō ſolum. de appel.
in. vj. Breuiter quedā eſt executio q̄ procedit ꝑpter immanitatē crimi-
nis, nec pōt retractari: ſicut eſt executio ad mortē, vel ad mutilationem
mēbri, in iſtis nō habēt locū leges, q̄ dicūt de reuocatione attētati: nam
hoc eſt impoſſibile: nā irreuocabilis eſt iſta executio. Itē non habēt lo-
cum leges, q̄ dicūt de expectatiōe termini: q2 hoc eſt ſpeciale ꝑpter im-
manitatē criminis. ad hoc de inuſ. teſt. l. ſi qs filio. §. qd ſi qs. Sʒ ſi eſſet
appellatū: tūc q2 reſciſſa eſt ſnīa, executio fieri nō poſſet: ⁊ puniretur iu-
dex capitaliter: q2 paria ſunt occidere innocētē, ⁊ occidere eū q cōfugit
ad iuſtā iuris defenſionē: vt. ff. ad leg. iul. repe. l. lege iulia. §. fi. h̄ fallit in
d notorijs [d]: qñ delictū eſt toti populo notū, ſiue ſit ꝯmiſſum ī ꝯſpectu po-
puli, ſiue ſit notoriū p vehemens indiciū: q2 p hoc efficit̄ notoriū ipſum
maleficiū: vt q2 interfector cū ſanguinolēto gladio viſus eſt fugere per
plateā in cōſpectu populi ſm̄ Inn. q ita no. in. c.
ſtatuimus. de offi. deleg. Itē fallit ſi qs eſt plene a
cōuictus, ⁊ ſpōte cōfeſſus: nā cū nō poſſit ꝓbari
e ꝯtrariū, non audit̄ appellās [e]: vt. j. quo. appel. nō re-
ci. l. obſeruare. Iſtud eſt verum (vt dixi) qñ plene
eſt cōuictus: ſec9 ſi ſemiplene: vt. ff. de qō. l. mari-
tus. Itē iſtud eſt verū qñ cōfeſſio emanauit in fi-
gura iudicij ante ſentētiā: nā ſi poſt ſnīam ꝯfitet̄
extra iudiciū, talis cōfeſſio nō impediret appella
tionē: vt. ff. de appel. l. nō tātū. ⁊ ibi gl. or. Et ad-
de hic qd no. Inn. extra de offi. deleg. c. querenti.
2 ¶ †Item adde dicit Inn. ꝙ ſi cōſanguinei [f], vel
f amici appellāt in caſu pmiſſo pro eo qui ducit̄ ad
ſuppliciū: ⁊ nihilominus iudex vult exeq, qd iſto
caſu poſſunt iudici de facto reſiſtere, ⁊ huiuſmo-
di executionē de facto impedire: q2 p appellatio-
nē ablata eſt iuriſdictio iudici a quo ſcd̄m Inn. q
ita no. extra de off. deleg. c. ſi qñ. qd eſt no. dignū.
Dicit etiam Inn. in. c. paſtoralis. de off. delega.
g ꝙ nunꝗ executor, ſeu iudex dʒ exeq [g] ſnīam capi b
talē. ſi eā videt iniuſtā: ⁊ ita eſt verū: nā dʒ referre
ſuperiori: ⁊ omni ingenio quo pōt executionem
impedire, ⁊ differre: vt. ff. de qō. l. j. §. ſi qs vltro.
3 vbi eſt caſus. ¶ †Sed pone quod aliqs ducebat̄
ad ſuppliciū p curiā: mō timentes ne eis auferat̄
in itinere, gladijs eū interimūt: nūquid poſſunt
puniri: dic qd ſic, niſi ſup hoc habuerūt ſpecialē
cōmiſſionē: q2 tunc faciunt vt publica pſona, nō c
vt priuata, ⁊ de mādato ſuperioris: vñ qlibet pri-
uatus occidēs talē ductū puniret̄ capitaliter. al-
legabat Bar. de capua. ff. ad legē aquil. l. ita vul-
neratus. verſi. igit̄ ſi qs. ad hoc. ff. de reg. iur. l. nō
4 eſt ſingulis. ¶ †Scd̄o querit̄: aliqs captus eſt a
curia: qualiter tenet̄ eximens qui eū extraxit de
manibus curie: R̄ñ. tenet̄ eo mō ac ſi fideiuſſiſſet
ꝓ eo in oēm caſum: vt. j. de ope. lib. l. fi. ⁊ de exact.
tribu. l. quoties qs. lib. x. ⁊ ibi p And. de barulo. d
Et qualiter puniat̄ impediēs iuriſdictionē alte
rius, vide qd no. Inn. in. c. ſane. de off. delega. Si
aūt aliqs iret ad carceres, ⁊ liberaret detētū: tūc
teneretur lege iulia maieſtatis: vt. l. iiij. ff. ad leg.
5 iul. maieſt. ſm̄ Rico. ruf. ¶ †Septimo ⁊ vltimo.
queritur. cū quilibet poſſit appellare in cauſa ca-
pitali: vtrū poterit proſequi appellationem: ⁊ vi
detur ꝙ ſic: quia appellat pro detento: quo caſu
admittitur procurator ⁊ defenſor: vt not. j. de ac-
cuſ. l. cuiuſdā. ⁊ not. per Guil. de appel. l. eos. hoc
etiam dicit Bar. in. d. l. nō tantū. Alij dicūt con- e
trariū, ⁊ melius, niſi habeat mandatū, ne proceſ-
ſus ſuus ſine mādato preiudicet illi detento, cui
eſt queſitū ius ex appellatione. facit ad hoc quod
nota. per Innoc. extra de appel. c. veniens. ⁊. l. j. ⁊
per totum. ff. an per alium cauſa appellatio. ⁊c.

1 ☞ Epiſcopus an poteſt recipere compromiſ-
ſum, licet ſit ordinarius.
2 Cōpromiſſum nō pōt fieri niſi in cauſis ciuilib9.
3 Cōpromiſſum factū per vim, eſt ipſo iure nullū,
quādo quis coactus eſt cōpromittere in eum qui
habebat iuriſdictionem vel dignitatem.
4 Quid in arbitratore, an requiratur partis pre-
ſentia, vel eius requiſitio. f
5 Compromitti an poſſit in monachum.
6 Prorogatio an habeat locum in criminalibus.
7 Prorogatio facta per compulſionem eſt ipſo iu
re nulla.
8 Prorogatio quot modis fieri poteſt.
9 Iudex qui leditur in ſportulis, an poſſit impe-
dire prorogationem. g
10 Cognitio facta in alterius territorio, non tenet
ipſo iure.

¶ Lex octaua.

SI qui ex cōſenſu. Prorogantes iuriſdictionē epiſcopi
tenentur eius iudicio ſtare: dūtamen
eum ſponte elegerint. h. d. ſm̄ vnā lec. ſm̄ ſcd̄am
dicit compromiſſum factum in epiſcopum eſt ra
tum, duntamen ſit ſponte factum. h. d. ſecūdum
aliam lecturam. Caſus. duo elegerunt litigare co

k ij

¶ Fugiſſet. Si qs
alias aufugit a pa-
latio, poſtea nō au-
dit̄ cum fideiuſſori-
bus. vt eſt gloſ. fi. ⁊
ibi Lu. roma. in. l.
lex cor. ff. ad ſilla. fa
cit qd q iurauit ſi-
ſtere in iudicio, ⁊
nō ſtitit pdit bñfi-
cium iuratorie cau
tiōis: q2 ſemp pſu-
mit̄ peierare, vt ꝓ-
bat̄ in aut. ei qui. j.
de bo. autho. iudi.
poſ. in ꝟ. iurat. iun-
cto ꝟbo fideiuſſo-
rē. ⁊ ibi Bal. in pn.
¶ In iudicio. Fal-
lit quo ad m̄rimo-
niū, vt eſt glo. in. c.
tua nos. extra de
ſpō. quā pro ſingu-
lari ad hoc allegat
Roma. in. l. ſi non
ſpāli. j. de teſta.
☞ In termino ap
pellandi. Adde
Ant. Cor. plene in
ſuis ſing. in ꝟ. ap-
pellatio. ⁊ in ꝟ. ter-
minus. inci. litera
a. ⁊ qd vtrobiq̄ no
taui in apo. ad ip-
ſum. Celſus.
¶ Notorijs. noto-
rie enim culpabilis
nō ꝓbat p Ioā. an.
in repe. c. vr̄a. d co-
ha. cle. ⁊ mul. adde
Bal. i. l. addictos.
j. de appel. vide in
c. romana. de app.
in nouis. ⁊ que ſcri
pſi poſt Bar. i. l. cō
ſtitutiōes. ff. d app.
☞ Nō auditur ap-
pellans. Adde qd
no. in apo. ad Pā-
nor. in. c. cum olim.
nu. v. i ver. ꝯfeſſus.
extra de. rer. pmut.
Phil. fran. in. c. ro
mana. §. ſi aūt. nu.
vj. ⁊ ibi etiā not. in
apo. ad ipm̄ in ver.
cōfeſſus ꝯuict9. ex-
tra de appel. li. vj. ⁊
Rom. cōſ. cxix. ici.
d iure ciui. Celſus.
¶ Conſanguinei.
an iudici poſſit re-
ſiſti de facto, adde
Bal. in. l. ab execu-
tione. j. quorū app.
non reci. dixi poſt
Bart. in. l. j. eo. tit.
¶ Exequi. de hoc
vide per Angel. et
Imo. in. l. a Diuo
pio. in prin. ff. de re
iudicata.

a ℂ Cōpromitti. vi-
da⁹ in. l. iſta. ⁊. l. ſed
ſi in ſeruū. §. ſi qs.
hic alle. ibi, de qua
iudex eſt ⁊c. ⁊ gl. ij.
in. l. j. ff. de iudi. gl.
in. §. ſi vero cōtige-
rit. i auſ. vt diſ. iud.
⁊ ter. ū. q. vj. c. a iu-
dic. ⁹. §. qd ō arb.
b ☞ In mo. achum.
Uide qō no. I apo.
ad. o. Guil. de cug.
in. l. epale iudiciū.
in. v. in ver. vtrum
monach⁹. j. co. Ja.
reb. l. l. pfeſſio. nu.
vij. ⁊ ibi poſui in
apo. ad ipſm in ver.
nō arbiter. j. ō mu.
pri. li. x. Bar. glo. ⁊
doc. in. l. pedius. §.
j. ff. de arb. Iſtū in
ſua marg. i ver. mo
nach⁹. ꝟ. xiij. Car.
in cle. peruenit. de
arbit. ⁊ in cle. ij. qō.
xix. xx. ⁊ xxj. de re-
ſcrip. ⁊ Pañ. in. c.
cū ad monaſteriū.
ex ō ſta. mona. Cel.
c ℂ Prorogatio. ⁊
ꝙ vbi p inqſitionē
procedi', nō hȝ lo-
cū ꝓrogatio, vide
Bald. in. l. j. in fi. j.
vbi ō cri. agi opor.
d ℂ Arctat citatū.
Uide Imola. in. l.
quidā conſulebat.
ff. de re iud.
e ℂ Prorogatio.
An ō minori ſum-
ma ad maiorē poſ-
ſit fieri prorogatio.
vide Bal. in. l. cer-
ta. j. qñ prouoc. nō
eſt neceſ. ⁊ qō not.
in. l. teſta. j. de teſt.
f ℂ Prorogationē.
Uide Bald. in. l. ij.
§. ſȝ ſi iudex. ff. ō iu
di. ⁊ facit ad not. p
Bart. i. l. j. §. ⁊ poſt
operis. ff. de ope.
no. nū. ⁊ per Jo. an.
expreſſius in tit. de
cōpe. in. adi. §. j. in
addi. incip. q̄ri' an
ordinarius. ⁊ Joā.
de imo. in. c. p. ⁊. g.
de off. dele. i ꝟ. vlte
rius qri pōt. ⁊ Cy.
hic in. v. q. ⁊ qō di-
cit bal. in. l. teſtam̄.
in pri. c. j. de teſta.
vbi dicit ꝙ in iudi-
cio i quo nō ſit ali-
quis actus cōten-
tioſus qui habea'
pro cōteſtatiōe, nō
ꝓprie dicitur pro-
rogatio fieri. ⁊ ma-
xime in cauſis in q-
bus nō eſt ꝯtradi-
ctor. Et idem vbi
certus iudex eſt li-
mitatus, ſubdit ꝙ
eā demū quis pro-
rogare iuriſdictio-

ram epiſcopo. queritur nunquid iudicium ratū
erit: dicit Imperator ꝙ ſic, duntamē ipſum ſpō
te elegerint. ſi autē eum adiuerint nō ſponte, ſed
coacte: tunc inter eos non valet iudiciū. h. d. ſm
vnā lect. ſed ſcdm aliā hoc intēdit. Compromiſ-
ſum factum in epiſcopum tanꝗ in arbitrum, eſt
ratū: duntamē ſponte elegerint. ſi aūt adiuerint
ipſum nō ſponte, ſed coacti: tūc inter eos nō va-
1 lebit iudiciū. h. d. lex iſta. ℂ † Not. prout hec lex
intelligi' in cōpromiſſo, ꝙ poteſt cōpromitti in
dñm epz, ꝗꝗ ſit ordinari⁹, ⁊ habeat iuriſdictio-
nē. Super hoc tamē dicit glo. ꝙ tempore huius
legis epiſcopi non erant ordinarij. Eſt verum ꝙ
poſtea pullulauit eorū iuriſdictio ſm Pet. qui
etiam dicit ꝙ nō habebant iuriſdictionē, niſi in
quibuſdā caſibus expreſſis in iure. Breuiter ve-
ritas eſt ꝙ inter laicos in tēporalibus cauſis nec
olim, nec hodie habent epiſcopi iuriſdictionem,
niſi prorogē', vt hic ſm alium intellectū: vt. j. l.
a proxi. ⁊ ideo poteſt in eum cōpromitti^a. ⁊ ſic nō
ob. ff. de arbi. l. ſed ſi in ſeruū. §. ſi quis iudex. vbi
dicitur ꝙ in ordinariū non poteſt compromitti:
q̄ illud eſt verum quando eſt ordinarius cauſe,
⁊ ordinarius perſonarum, ⁊ compromitti' vt in
merū arbitrū: tunc em̄ ideo non valet: q̄ ſenten-
tia ſua tanꝗ per arbitrū lata nulla eſſet: ⁊ ſic iu-
riſdictio ordinaria vileſceret, ⁊ cōfunderetur per
cōpromiſſum: vt. j. de arbi. l. j. qō nō eſt tenendū. ff.
de offi. preto. l. obſeruādum iſta eſt vera ratio il-
lius. §. ſi quis iudex. ne ordinarij vileſcat autho-
ritas, ⁊ eius ſententia reputetur pro nulla: adde
tamē hic qō no. Inn. extra de preſcrip. c. cum ex
2 officij. ℂ † Not. ſecundo ꝙ compromiſſum non
poteſt fieri niſi in cauſis ciuilibus. ita enim dicit
litera in ciuili duntaxat. nam omnes dictiones
taxatiue exponuntur negatiue: vt. ff. ad trebel. l.
Lucius. §. qui habebat. vnde perinde eſt ac ſi li-
3 tera diceret non in criminali. † Tertio nōt. ver.
quod his. qō compromiſſum eſt ipſo iure nullū,
quando quis eſt coactus ad compromittendum
in aliquem qui habebat iuriſdictionē vel digni-
tatem. qō eſt menti tenendum. ⁊ hoc ſm literam
abfuiſſe. ſed ſecundum literam affuiſſe, collige
quartum notabile, ꝙ non valet ſententia arbitri
contra abſentē etiam citatū ſcdm Pet. vt in. l. ſi
quis litigatorū. ff. de arb. niſi aliud eſſet dictum
in cōpromiſſo: vt ibi dicitur. Ja. de Are. dicit ꝙ
ſi fuerint partes preſentes tēpore probationū, ⁊
concluſerunt in cauſa; ꝙ licet altera pars ſe ab-
ſentet, arbiter poteſt eum citare ad ſententiam: ⁊
eo non veniente poteſt pronunciare. ar. j. de arb.
l. quamuis indubitati. ſm Jac. de Are. ⁊ idē te-
net Cy. ſed opi. Pe. eſt verior de iure: q̄ ex cōtu
macia pena committitur, ⁊ proceſſus ſoluitur: ⁊
ideo non valet ſententia: q̄ non erat arbiter in
ipſa prolatione ſentētie: niſi (vt dixi) aliud eſſet
4 actum in compromiſſo. ℂ † Sed incidenter q̄ro.
quid in arbitratore, vtrū requiratur partis p̄ſen
tia, vel reqſitio ei⁹: Quidā vltramō. vt Pet. te-
nuerūt ꝙ nō, per. l. ſi quis arbitratu. de verb. obl.
Idē dicit ibi Bar. ⁊ alleg. de edili. edi. l. qō ſi no-
lit. §. ſi quis ita. vbi dicit ipſe ꝙ eſt caſus: nā ibi
pars que habebat arbitrū, altera parte abſente
non pōt arbitrari, vt ibi dicit. ſȝ Guil. de cu. j. e.
l. epiſcopale. in vltima qōne tenet contrariū: vez
ꝙ arbitrator abſentibus partibus pōt arbitra-
ri: vt. ff. de lega. ij. l. cū pater. §. hereditatē. ⁊. ff. ad
trebel. l. ex facto. §. ex facto. vbi deportat⁹ q eſt in
longinqua ꝓuincia remot⁹ a partibus, tamē ar-
bitra': ad idē alle. de acquir. he. l. ſi quis mihi bo-
na. §. ij. ⁊ de fideicō. lib. l. ſi pater. §. ſtichum. Nec
ob. ꝙ vt bonus vir eligi', ⁊ vt bonus vir nō pro-
nuntiat partibus abſentibus. q̄ dico ꝙ eligitur
vt bon⁹ vir. ſ. vt pronūtiet iuſte: nō vt ſeruet mo-
dum vel ritū iudiciorū. ſic. ff. de vſufru. l. Item ſi
fundi. §. fi. al's. l. ſi fundi. ⁊ in hoc reſidet Gui. ſ. ꝙ
laudū arbitratoris dummodo alias ſit bonum ⁊
equū, nō infringi' ex eo ꝙ altera pars, vel vtraqȝ
pars fuerat abſens: q̄ pōt dirigi ad partes per
nūtiū, vel epl'az: ar. ff. ō po. l. publia. §. fi. ſm Gui.

⁊ ad idē volūtas pōt declarari corā amicis, lȝ ps ſit abſens. ff. ō neg. ge.
l. pomp. ſcribit. ⁊ ibi no. ℂ Preterea laudū arbitratoris eſt redactū ad
inſtar ꝯctuū, nō ad inſtar iudiciorū: vt no. in aut. vt diffe. iud. §. j. ſȝ ꝯdi-
tionalis ꝯct⁹ pōt purgari ēt altera parte abſente, vel ignorāte. arg. ff. de
cōdi. ⁊ demō. l. ij. ergo ⁊c. nā laudū arbitratoris eſt q̄dā declaratio ⁊ pu-
rificatio cuiuſdā tacite trāſactiōis. Nō ob. l. qō ſi nolit. §. vlt. q̄ dico q̄ ē
i arbitrio arbitratoris reqrere, vel nō reqrere p̄ſitiā ptis, vñ ille. §. potius
excuſat volūtatē nō arbitrātis, ꝗ dicat eū nō poſſe arbitrari. ⁊ adde qō
5 dixi i. o. l. ſi qs arbitratu. ℂ † Pe. ⁊ Gui. q̄rūt vtrū poſſit cōpromitti in
b monachū^b. ⁊ dicūt ꝙ nō. tu dic ꝙ vt in arbitrū nō: ſȝ vt i arbitratorē ſic,
de licētia ſuꝑioris. vt i. c. vlti. de teſta. li. vj. Sȝ ſi monach⁹ eſt fact⁹ eps,
pōt in eū ꝯpromitti ꝑ hāc legē, q̄ gñal'r loqui' in quolibet epo: nā p eſtatū
habilita': q̄ augere' vtilitas p dignitatē. vt. ff. de iudi. l. ſi lōgius. §. fi. ſȝ
Pe. Gui. ⁊ Cy. ℂ Nūc venio ad aliā lec. put iſta lex ītelligi' in proga-
tiōe iuriſdictiōis. Et p̄mo no. ꝙ laici pñt ꝓrogare iuriſdictionē epi: ſed
6 hoc eſt verū in cā ciuili, nō in criali. ℂ † Reuoco igi' in dubiū, vtrū in
c crialibus habeat locū ꝓrogatio^c. ⁊ vr ꝙ nō, per iſtū text. ſm primā lect.
Adde. dicit Inn. ꝙ in alijs iudicijs pōt qs ꝯſentire ēt in nō ſuū iudicē:
ſȝ nō in inqſitiōe: vt extra de accu. c. ad petitionē. p Inn. In ꝯtriū vr text.
in. l. j. j. vbi ō cri. agi opz. ⁊ ibi gl. ⁊. j. de ſica. l. j. i gl. ⁊. j. ad. l. faui. de plag.
l. nō vȝ, vbi de hoc. Spe. dicit in ti. de cōpetēti iudicis aditione. p to. ꝙ
in crialibus nō pōt ꝓrogari iuriſdictio in nō ſuū iudicē, p ipſo facit rō:
q̄ ſi poſſet ꝓrogari, de facili poſſet colludi ad impediēdū iudiciū ꝯpetē-
tiam, qō eſt abſurdū. nā immediate ꝙ qs deliqſſet, pcuraret ꝙ p aliquē
iudicē ſeu amicū inquirere' ꝯ eū, ⁊ abſolueret', ⁊ ſic eſſet p̄cluſa via dece-
tero pcedēdi, qō eſt abſurdū. Alij dicūt aut ꝓroga' iuriſdictio in eū qui
habet merū imperiū, ⁊ hoc pōt fieri in crialibus: q̄ in habētib⁹ ſymbo-
lū facilior eſt trāſitus, aut iſte nō habebat merū imperiū: ⁊ tūc nō pote-
rit fieri prorogatio ⁊ hoc vr ſentire gl. in. l. j. ff. de iudi. Nō obſt. l. nr̄a: q̄
hic loqui' in epo: cui nō cōgruit diſceptatio criminalis, p̄ſertim i capi-
talibus cauſis. ℂ Breuiter ego teneo ꝙ in cauſis criminalib⁹ nō poſſit
ꝓrogari iuriſdictio iudicis incōpetētis quo ad generādū p̄iudiciū iu-
dici cōpetēti, ⁊ ſue reipubl. cui dȝ pena applicari. nā ius publicū nō pōt
mutari p ꝯſenſum p̄uator. vt. ff. de pac. l. iuriſgētiū. §. ſi paciſcar. ⁊. l. iter
debitorē. ⁊. l. ius publicū. Nō ob. l. j. vbi de cri. agi opz. q̄ intelligo. l. illā
in tacita ꝓrogatione, qñ habebat p̄uilegiū decli nandi, ⁊ nō declinauit.
Nam vt ait Inno. hoc ipſo ꝙ pars ꝓcedit neglecto ꝓprio priuilegio, vr
iuriſdictionē ꝓrogare. de offi. dele. c. prudentiā. p Inn. vñ intelligo legē
illā qñ iudex habebat iuriſdictionē īter partes: ſȝ poterat declinare. ſe-
cus ſi ipſo iure nō habebat iuriſdictionē inter ptes: ſed tractat de ea q̄-
rend p ꝓrogationē. nā hoc fieri nō pōt in cā criminali, que eſt meri im-
7 perū, p legē noſtrā ſm vnā lect. ℂ † Deinde not. in ver. qō his. prout lo-
qui' in materia ꝓrogationū, duo notabilia. Primū eſt ſm lec. affirma-
tiuā adeſſe ꝙ ipſo iure eſt nulla prorogatio facta p cōpulſionē. cōcordat
ff. de iudi. l. ij. §. j. Sȝ put habes l'ram negatiuā abfuiſſe. collige ſm no. ſ.
ꝙ p nō cōparitionē nunꝗ fit ꝓrogatio. vñ lȝ qs patia' ſe poni in banno
per iudicē non cōpetentē, non tñ p hoc intelligi' iuriſdictionē ꝓroga-
re: q̄ ꝓrogatio iuriſdictionis requirit factū ⁊ ꝓceſſum cauſe, ⁊ ꝯteſta-
tionē litis, vel quaſi q hic nullo mō interuenūt: vñ eſt ꝯcluſio ꝙ p cōtu-
maciā nunꝗ fit ꝓrogatio ipſo iure i iudicē incōpetētē. Itē talis citatio
d nō arctat citatū^d. ſecus aūt ſi eſſet iudex cōpetēs ipſo iure, ſed eius iu-
riſdictio poſſet elidi per exceptionē: nam tūc valet ꝓceſſus, ſi nō excipit:
nā vlterius durat ius excipiēdi in abſentia ꝗ in preſentia. vt no. Inn.
8 extra de dila. c. preterea. qō not. bene. ℂ † Uenio aliqualiter ad materiā
e prorogationū: ⁊ primo quero quot modis fit prorogatio^e: doc. dicūt ꝙ
tribus. primo de re ad rem. ⁊ hoc dupliciter. de minori q̄titate ad ma-
iorē, ⁊ ſic aſcēdit iuriſdictio: tñ dicunt quidā hoc eē verū, niſi aſcēdat ad
diuerſam ſpeciē iuriſdictionis: puta a ſimplici iuriſdictione ad mixtum
imperiū, eo ꝙ cauſa tranſcēderet trecentos aureos, que opinio nō ap-
proba': q̄ diuerſitas in q̄titate nō cōſtituit diuerſaȝ ſpeciē iuriſdictio-
nis. vt. ff. ad munici. l. inter cōuenietēs. vbi eſt glo. ordi. ita tȝ Lābertus
de ſaliceto. ⁊ loqui' in cā ciuili. tñ in ꝯtrium facit qō no. ff. de iur. om. iud.
l. imperiū. in gl. ſed prima opi. verior eſt: nā iſte cāe differūt penes ſpeciē
iuriſdictiōis: ſicut homo paruus differt ab hoīe magno q̄titate, nō ſpe-
cie. vt. l. vlti. de fun. īſtru. hoc pba' per. l. plȝ. de peda. iudi. ℂ Scdō mo-
do fit prorogatio de re ad rē deſcēſiue. puta erāt duo iudices deputati,
vnus de maiori ſumma, alter de minori, ſicut eſt in ciuitate Recaneti,
nā pōt prorogari iuriſdictio de maiori ad minorē. ⁊ eſt hic quedā deſcē-
f ſio: vnde nō eſt prohibitū: q̄ lex generaliter pmittit prorogationē^f de
re ad rem. ff. de iudi. l. de qua re. §. j. ℂ Sed incidenter queritur vtrū iu-
dex qui leditur in ſportulis poſſit impedire hanc prorogationē: ⁊ dicē-
dum eſt ꝙ aut impedire' iuriſdictio delegata, ⁊ non pōt impediri: quia
delegatus nititur maiori authoritate, ꝗ ſit authoritas prorogati iudi-
cis. de mino. l. minior aūt magiſtrat⁹ in. fi. Si vero loquimur in iuriſdi-
ctione ordinaria, an impediat iſta prorogatio, hoc eſt magis dubiū: tñ
cum ſm rei veritatē ius prorogatū ſit ius partiū, ⁊ nō iudicū, pars pōt
vti iure ſuo nō obſtāte ꝓhibitiōe, loquor in ordinaria iuriſdictiōe ꝓro-
gata, nō i delegata: q̄ lȝ nō ꝓroge'. pōt ꝓhiberi ab ordinario cauſe: tñ nō
ſic pōt prorogatio ordinarie ꝓhiberi. vt. i. l. ij. §. ſi. de iud. ⁊ h' tȝ hic Pet.
ꝙ ordinarie iuriſdictiōis ꝓrogatio de re ad rē ñ poſſit ꝓhiberi p ordina
rium

riũ cauſe: ⁊ eſt ipſa veritas.ar.ff.de ope.lib.l.medicus. ¶ Scđa ſpecies
ꝓrogatiõis eſt de tp̃e ad tp̃s: vt ſi qs hꝫ iuriſdictionē ad mēſeꝫ, ꝓroro-
get ad annũ: oẽs dicũt ꝙ iſta ꝓrogatio põt fieri.ff.ð iud.l.ij.§.ſꝫ ſi iu-
dex. Ego dico ꝙ iſtud eſt verũ in iuriſdictiõe delegata, vbi apponit̃ ter-
minus fauore ptiũ. vñ poſſet ipſum terminũ ꝓrogare in eadē forma ⁊
natura, alʼs nõ tꝫ ꝓgatio: q2 nõ eēt ꝓprie ꝓgatio.ar.eoꝝ q̃ no.i.c.hi
q aũt.de pbē.lib.vj.vbi eſt gl.fin. Sꝫ i ordinaria iuriſdictiõe ſubdiſtin-
gue: aut fit ꝓgatio ītra idē tp̃s iuriſdictiõis. verbi gr̃a. poteſtas hꝫ iu-
riſdictionē cũ adminiſtratiõe ex forma electiõis ſue vſqꝫ.ad.viij.vltimos
dies ſui officij: ſꝫ in illis.viij.dieb9 hꝫ iuriſdictionē ſine adminiſtratio-
ne, dico ꝙ de ꝯſenſu partiũ põt ſibi ꝯcedi illo tp̃e adminiſtratio: q2 faci-
a le ꝓgat̃ habitus ad actũ.facit qð no.Inn.de off.dele.c.prudētiã[a].⁊.ff.
de ferijs.l.pridie. Si autē quis vult ꝓgare in tp̃s ſucceſſoris. dico ꝙ
nõ põt: q2 cũ ex hoc haberet ordinariã iuriſdictionē, derogaret digni-
tati ſucceſſoris, ⁊ eius authoritati: alioqn poſſint ex pacto quidã ſemꝑ
eligere ſibi perpetuũ ordinariũ, qð eſt falſum. Preterea ſicut non ꝑmit-
titur i loco: vt.j.dicã, ergo nec in tp̃e arg.l.vinũ.cũ ſua materia.ff.ſi cert.
pet.facit ad h̃ qð no.ff.de mili.teſta.l.ſi certaꝝ.§.fi.cũ.l.ſeq.⁊.ff.ad le.fal.
l.ſi poſt miſſionē. Preterea ꝓrogatio reqrit duo extrema.ſ.extremũ a
quo: ⁊ extremũ ad qð. ſed in tp̃s ſucceſſoris nõ haberet extremũ a quo,
imo eſſet ibi ꝓrogatio de nullo ad aliqd. qð eſſet impoſſibile: vñ con-
cludo ꝙ iuriſdictio ordinaria nõ poſſet ꝓrogari in tp̃s ſucceſſoris, cũ
poſtea iſte q hꝫ ſucceſſorē habet̃ pro mortuo.ff.pro ſocio.l.actiõe.§.pu-
blicatiõe quoqꝫ. ergo nõ durat eius ꝓgatio. ¶ Tertia ſpẽs ꝓroga-
tionis eſt de ꝑſona ad ꝑſonã: ⁊ iſta eſt triplex. prima eſt de ſingulari iu-
riſdictione ad ſingularē ꝓrogationē. vbi gr̃a. delegat9 eſt iudex inter
Bertã ⁊ maritũ in cã dotis: mõ P. ⁊ Jo. volũt ꝓgare in ipſum iuriſ-
ditcionē. dicũt do. ꝙ de iure ciuili fieri non põt. ſecus de iure canonico.
vt extra de off.dele.c.p.⁊.g. ¶ Sed ego dico ꝙ aut perſone q̃ ꝓrogãt
cõiungunt̃ per eandē cãm: vt q2 erãt creditores, qui diſputabãt de iure
prelatiõis i illa dote: ⁊ tũc põt fieri ꝓrogatio.ar.eoꝝ q̃ no.ff.de inof.
teſta.l.ſi ſuſpecta.⁊ de appel.l.a ſentētia.§.ſi heres. aut erãt ꝑſone oĩo
impertinētes: ⁊ cã oĩo impertinēs: ⁊ tunc q2 mandatũ iuriſdictionis
eſt ſtricti iuris, nõ recipit ꝓgationē.ar.ff.de acq.re.do.l.in agris.⁊.ſ.
ti.j.l.repetita.i rõne ſui. Eſt ⁊ alia de ſingulari ad vniuerſalē, vt qñ vn9
Florētin9 ꝓgat iuriſdictionē poteſtatis peruſij. ptãs em̃ p̃eſt iuriſdi-
ctioni vniuerſali, q̃ ꝓgat̃ ad vnũ hoiem, qui nõ ſuberat: vt.l.j.de emã.
b lib. Eſt ⁊ alia de vniuerſali ad vniuerſalē[b]: q2 ciuitas Aſſiſij ſe ſubmit-
tit ciuitati Peruſij: ⁊ ſic eſt de vniuerſis ad habētē vniuerſalē iuriſdi-
ctionē. Et in hoc dicit Arch. ꝙ in p̃iudiciũ ſe ſubmittētiũ põt dari iu-
riſdictio, ſed nõ in preiudiciũ dñi ſuperioris, vt ipſe no.ix.q.iij.c.cõque-
ſtus. Intelligo ꝙ lꝫ in iure nõ poſſet preiudicare. ſi tñ de facto preiudi-
caret: vt q2 fieret ad dãnũ vel emulationē ſupioris, ꝙ ipſo iure ſit nulla
c ſubmiſſio.ar.no.per Inn.in.c.dilecta.de exceſ.prela. ¶ Quartã ſpeciē [c]
ꝓrogationis dicũt qdã de loco ad locũ: ⁊ hec eſt duplex. vna eſt intra
eandē iuriſdictionē. verbi gratia. Iudex appellatiõis dꝫ ſedere ꝑ tribu
nali ſub voto ſancti Herculiani ex forma ſtatuti. mõ litigatores ꝓro
gant iuriſdictionē ſuã, ꝙ poſſet ſedere alibi, puta i pede platee. Iſta ꝓ-
rogatio vꝫ dũmodo appareat de partiũ volũtate ⁊ cõſenſu: ſꝫ ſi nõ ap-
9 pareat: non valeret: vt.j.qño ⁊ qñ iud.l.ſi vt proponis, preſes. ¶ † Scðs
d eſt[d] ꝓgãdi modus de loco ad locũ.i.extra territoriũ vbi eſt contractũ.
verbi gr̃a duo peruſini cõſenſerunt ꝙ iudex peruſinus cognoſcat inter
eos in territorio Cortonēſi. ⁊ ita negotiũ ꝓceſſit: q2 ibi eſt cognitũ ⁊ dif-
finitũ per iudicē peruſinũ. modo q̃rit̃, vtrũ valeat ꝓceſſus ⁊ ſnĩa. Dicit
Pet. ꝙ quidã doc. magnus dixit ꝙ nõ põt fieri iſta ꝓrogatio de loco
ad locũ: ⁊ per cõſequens proceſſus ſit nullus: q2 ſeq̃rent̃ duo incõueniē-
tia. primo ꝙ in alieno territorio cognoſceret tãꝗ ordinari9. ⁊ ſic turba-
ret̃ in quaſi poſſeſſiõe iuriſdictiõis iudex illius territorij. ſcðo, q2 ſederet
alibi ꝑ tribunali ꝗ i loco maioꝝ: vt.ff.de iuſt.⁊ iu.l.pe. Cõtrariũ deter-
minat Pet. nã videm9 ꝙ tutores quoꝝ offm̃ in quadã iuriſdictiõe di-
cit̃ cõſiſtere, lꝫ iproprie: vt.ff.de admi.tu.l.iter tutores. pñt ex pacto ꝓro-
gare eoꝝ offm̃ de loco ad locũ: vt.ff.de ſol.l.q̃ro.⁊ i hoc reſidet Pet. niſi
eſſent tales iuriſdictiões ſeparate quo ad p̃ncipē ſupiorē: vt q2 vna eēt
iuriſdictio comitis, alia eccl̃ie. nã tũc comes poſſet prohibere ⁊ ꝓhiberi
eodē mõ: ⁊ ꝓhibitio impediret cognitionē, ſm̃ Pe. Sꝫ ego dico ꝙ vbi
iudex territorij ihibet, nõ eſt dubitãdũ. q2 nõ lꝫ igredi territoriũ alteri9.
ff.ſi ſer.vē.l.ſicuti.§.Ariſto. nã i ſuo territorio qlibet eſt maior quolibet
alio: vt.ff.de manu.l.apud eũ. hoc ꝓbat̃ ꝑ.l.hꝰs.ff.de vſufr.lega.in rõne
ſui. ⁊ ibi ꝑ Iac.de are. ſꝫ caſus eſt dubitabilis qñ iudex illi9 territorij nõ
ꝓhibet. tñ idē dico ꝙ ipſo iure nulla eſt ibi facta cognitio: ⁊ rõ eſt: q2 cũ
habeat procedere ex ordinaria iuriſdictiõe: q2 cũ cohereat territorio, ex
quo illud nõ eſt ꝓpriũ territoriũ, iuriſdictio nõ reſidet ibi: vt.l.fi.j.vbi ⁊
10 apud quos. ¶ † Scðo no. ꝙ ipſo iure nõ tꝫ cognitio in alterius territo-
rio. lꝫ iudex illi9 territorij nõ ꝓhibeat. ſcðo ꝓbat̃ ꝑ locũ a ſpeciali.ꝑ.c.j.ð
fo.cõpe.i cle. tertio ꝓbat̃: q2 iuriſdictio cõtētioſa nõ põt extra territoriũ
exerceri, cũ ibi redigat̃ ad inſtar priuati: vt.ff.de off.ꝓcõ.l.ij. Quarto ꝓ-
bat̃ ſic: q2 eſſet abſurdũ. nã ſi oẽs ꝑuſini poſſent ꝓgare hoc mõ iuriſdi-
ctionē eoꝝ, poſſent facere qð ptãs eoꝝ ſederet ꝑ tribunali iter ꝑuſinos
in territorio florētino, ⁊ turbaret iuriſdictionē florētinoꝝ. qð dicere eēt
ridiculũ. ¶ Vltio ꝓbat̃: q2 ſicut nõ p̃t ſe itromittere qs ð facto alteri9:

nem poteſt, quam ille habet in ſuos ſubditos, ⁊ non maiorem ⁊c.
a ¶ Prudentiam. Reaſſumpſit An. ⁊ Imo.in.l.ſi vni.ff.de re iudi.
b ¶ Uniuerſalē. Adde Bal.i.l.debitoꝝ.j.ð pac.⁊ in.l.ſi qs a filio.§.fi.ff.
de le.j.facit qð hꝰ in.c.cũ tp̃e.ð arb.⁊ i.c. dilecti.extra de ma.⁊ obe.ꝑ.Jo.
an.⁊ do.Ant.i.c.fi.extra ð iud.⁊ qð no.Bal.i.l.ex hoc iure.ff.ð iuſt.⁊ iu-
re.in.l.ij.j.de ſer.⁊ aqua.⁊ in.l.decernimus.ſ.de ſacro ſan.eccle.

vt dixi.ſ.ti.j.l.repetita. ita nec in territorio alte-
ri9, i quo nihil iuris hꝫ. ⁊ illa eſt ipſa veritas. Nõ
obſtat.l.q̃ro.de ſolu. q2 facili9 ꝓgat̃ actio, ꝗ iu-
riſdictio: q2 nõ tēdit i p̃iudiciũ alicui9 tertij. ⁊ ſic c
nõ ob. bene cõcedo ꝙ de volũtate partiũ põt fieri
ꝓgatio de loco ad locũ ſuppoſitũ iuriſdictiõi.
ſꝫ nõ vbi deficit oĩo iuriſdictio: q2 nulli9 iuriſdi
ctiõis ad aliquã, ipoſſibilis eſt ꝓgatio.arg.ff.
de pca.l.certe.§.fi.cũ.l.ſeq.⁊.l.ſꝫ ſi manēte.i rõne
ſui.⁊.ff.ð v.ob.l.cũ ſtipulat9 ſim mihi o procule.
Alia videatis hic per Cy.⁊ qð no. Spe.in ti.de
cõpe.iud.adi. Unum dico vltimo, ꝙ illud qð nõ
venit niſi ſolũ a deo, nõ põt ꝓgari: vt poteſtas d
aliquē excõicãdi, vel abſoluēdi: vt leg.⁊ no.j.qð.
vij.c.q̃ties cordis ocul9.ꝑ Arc. ibi oĩo vide ⁊c.
1 Epiſcopus equiparatur prefecto pretorio.
2 Sententia eorum qui non habent territorium,
mandatur executiõi per eũ qui preeſt territorio. e

¶ Lex nona.

Epiſcopale. A ſentētia lata ꝑ epm̃
ex ꝓgatiõe iuriſdictiõis nõ appel- f
e lat̃[e]. q̃ ſnĩa dꝫ executiõi mãdari ꝑ iu-
1 dicē ſecularē.h.d. ¶ † No. hic epm̃ eqparari p̃fe-
cto p̃torio. alibi eqparat̃ dignitati ꝯſulari.ſ.ti.j.
aut̃. ſꝫ epiſcopalis dignitas. ¶ Scðo no. caſum
ſpecialē in quo nõ põt appellari a ſnĩa epi.ſ. qñ iu
dicat ex ꝓgatione iuriſdictiõis. ¶ Tertio no.
ꝙ ſnĩa epi facit fidē in iudicio ſeculari: ⁊ ibi mã-
dat̃ executiõi. ⁊ qð habet̃ i.c.fi.de off.ord.ꝑ Inn.
2 ¶ † Quarto not. ꝙ ſnĩa eoꝝ q nõ p̃ſunt territo-
f rio[f], vt erãt epi iure iſto ſꝫ quoſdã, ⁊ ſicut ſũt do
ctores vel rectores ſcholariũ, mãdat̃ executiõi ꝑ
eũ q territorio p̃eſt. Et attēde diligēter, ꝙ nõ eſt
neceſſe ꝙ ꝑ hoc reſcribat̃ ꝑ ſentētiantē ipſi execu-
tori: q2 hoc fit officio iudicis nobili implorato a
parto p̃ncipaliter ⁊ ꝑ ſe.ar.hui9 litere. q̃ indiſtin-
cte loq̃t̃. nec reqrit literas ꝓnũtiantis. Nõ ob. de
bo.aut.iud.poſ.l. cũ vn9.§.is q. q2 ibi loq̃t̃ in in-
terlocutoria: cui9 executio cõſiſtit in officio mer-
cenario. ⁊ idõ nõ diuidit̃ ab eodē iudice: niſi fiat ꝑ
literas eiuſdē: q2 reputat̃ fieri per ſeipſum: ſꝫ dñs
Cy.in.l.cũ q̃dã puella.ff.de iuriſ.om.iud. vr̃ dice
re ꝙ nõ poſſet exequi ſententiã, niſi ad literas ꝓ-
nũtiantis, quãdo alius iudex fecit executionem.
Poſſes ēt dicere ꝙ h̃ loq̃t̃ in iudice eiuſdē terri-
torij: ibi i iudice diuerſi territorij. Sꝫ p̃mã opi. re
puto veriorē: q2 q̊ad iuriſdictionē eps nõ hēbat
[b] iure territoriũ aſſignatũ ſibi, vt dixi.ſ.l.proxi.

¶ Authentica.

1 Contradictio eſt ſpecies appellationis.
2 Iudex cõfirmãs ſnĩam, dꝫ eã mãdare executiõi.
3 Preſumitur magis pro ſenttentia confirmante,
ꝗ pro infirmante.
4 Iudices ſeculares an poſſint cãs delegare epis.

Si quis litigantiũ. Abeꝫo cognoſcēte ex ꝓrogatõe p̃t
appellari ſemel tm̃, ſi ferat̃ ſnĩa cõfir-
matoria, q̃ eſt executiõi mãdanda ꝑ ꝯfirmatorē.
Sꝫ ſi ferat̃ ſnĩa infirmatoria: p̃t appellari ab iſta
ſcða ſnĩa. Itē qñ eps cognoſcit vt delegat9 prin-
cipis, vel alterius appellatur ad delegantē.h.d.
1 ¶ † No. hic ſup v̾bo, ꝯdicat. ꝙ ꝯdictio ē ſpecies
appellatiõis. qð eſt verũ, ſi ex additis coherētijs
apparet ꝯdictũ aĩo appellãdi, vt quia ſunt petiti
apoſtoli, vel q2 ꝯdicēs ſubmittebat ſe iuriſditiõi
ſuperioris. ⁊ ita intellige iſtũ tex. ¶ Scðo no. ꝙ
ſnĩa recte lata eſt ꝯfirmãda. i iſta aũt rectitudine
ꝯſiderat̃ p̃ncipaliter veritas ꝓbationũ. vt q2 di-
cit Inn.in.c.ij. de reſcr.ad ꝯfirmationem ſnĩe nõ
debet vēdicare ſibi locũ niſi veritas ꝓbationum.
qð eſt not. ⁊ ꝓbat̃ aperte.j.de tēp.ap.l.ꝑ hãc.⁊.j.
de appel.l.ampliorē. non tñ nego quin debeat at-

¶ Quartã ſpeciē. Adde Bar.⁊ bal. in.l.ij.§.ſꝫ ſi iudex: ff.de iud. Ang.⁊ alios in.l.q̃ro.ff.de ſolu.⁊ bal.i.l.teſtamenta.j.de teſt.⁊ in.l.cum ſentētia.j.de ſenten.

¶ Scðs eſt. Uide Bal.in.l.ij.§.ſed ſi iudex.ff.de iudi.⁊ Bar.in.l.q̃ro.⁊ ibi An.Imo.ff.ð ſol.

¶ Nõ appellatur. Uide Ang.in.l.ij.ff.ſi quis i ius voc.non ier.

¶ Territorio. Uide per Bart.in.l.a diuo pio.§.j.ff.de re iud. tñ iſta limitatio nõ vr̃ h̃re rõnē diuerſitatis: niſi dicas ꝙ rõ eſt, q2 iſti non pñt facere executionē in bonis ſitis in territorio, ex quo nõ hñt territoriũ.arg.l.cũ vn9.§.pe.ff.de bo.aut.iu.poſ. vel ſcðꝫ Ja.bu. iſte text. loqtur in iudice ꝓrogato qui lata ſententia nullã habet iuriſditionē: vt hic cum gl. tñ iſte limitationes non placēt: q2 iſta executio coram alio iudice officio iudicis nobili peti nõ poteſt: vt ꝓbat Bart.in.l.a diuo pio.§.j.ver.ſꝫ opponitur, ⁊c. vñ debet intelligi qñ vertatur actio iudicati. quo caſu oẽs tenent in.d.§.j. ꝙ ſine literis iudicis iudicãtis poſſit peti executio. ⁊ vide etiã Bar.in.§.j.ꝑpone ꝙ rector. Itē contra Bald. facit qð no.Jo.And.in addi.Spec.in ti.de exec.ſen.§.ij.v̾ſ. qd de ſnĩa doct. vbi d̾t ꝙ doctor põt exequi ſententiã ſuam in bonis ibideꝫ ſituatis. ⁊ idem tenet Bart.in.d.§.j. Itē predictis adde ꝙ ſi verũ eſt iudicē ꝓrogatum priuati iuriſditione lata ſnĩa q̃ ad exequendum, vt dixit Ja-

bn.neceſſe eſt dice-
re ꝙ alius indiſtin
cte ſine requiſitiõe
poſſit exeq: vt not.
Bar.in.d.§.j.ĩ vl.
q.ff.l.pe.j.de arb.⁊
vid Ang.in.l.ij.ff.
ſi qs in ius voc.nõ
ie.⁊ in.l.fi.in princ.
ff.de iuriſ.om.iud.
⁊ Jmol.in.c.p.⁊.g.
poſt alios in vlti.
char.extra de offic.
delega.⁊c.
a ¶Criminali. Vi-
de.l.addictos.⁊ ibi
Bald.j.de appel.⁊
in.l.tale pactũ.§.q
prouocauit. ff. de
pac.p doc.in.c.pa-
ſtoralis.§.qr vero.
⁊.§.pterea.extra de
off.dele.⁊ Bald.in
l.pen.j.de execu.rei
iud.⁊ vid Jmol.in
l.pe.ĩ pn.ff.de pub.
iud.vbi ſentit con-
tra Bald.ibi,⁊ per
Bal.hic.⁊ vid Sa
li.in.l.j.j.vbi d cri.
agi opꝫ.vbi ſimplr
ſeqꝛ Bal.ĩ.d.l.ad-
dictos.ĩ fi.vid bar.
in.l.a diuo pio.§.
j.in prima op.ff.de
re iud.⁊ Bald.ſeqꝛ
Joan.an.in addi.
Spe.in ti.d execu.
ſen.§.ij.ſup ver.ſed
pone. Pe.d anch.
ĩ repe.c.poſtulaſti.
in.ij.opp.extra de
fo.cõpe.vbi tꝫ etiã
ꝙ vbi ꝓuẽta eſt iu-
riſdictio,nõ hꝫ lo-
cũ remiſſio. ⁊ hoc
forte verius:qr iſte
tex.in.§.ſi quis ve-
ro.hic alleg.nõ vr
loqui hoc caſu. pro
quo facit: qr rõ re-
miſſionis vr eſſe il
la ꝗ ponit in.l.ca-
pitalium.§.famo-
ſos. ff. de pen.ꝗ rõ
locum habet etiaꝫ
poſt ſententiam.
b ¶Ciuili. Jdẽ Jo.
and.in titu.de exe.
ſen.§.ij.ver.ſed po
ne.⁊ Jmo.in.l.a di
uo pio.in princ.ff.
de re iudi.
c ¶Glo.ord. Jllam
gloſ.alle.Bartol.⁊
Sal.in.l.authori-
tatẽ.j.vñ vi.⁊ vide
in.l.pdia.j.de loca.
prediorũ ciuilium
vel fiſcal.lib.xi.
d ¶Permiſſe. Re-
lationes an ſint p-
miſſe,vide Bal.in
rub.⁊ in.l.j.j.de re-
latio.
e ¶Statutũ. Dixi
in.l.placet.in ver.
cõſilium.ſ.de ſac.
ſanc.eccleſ.

tendi an pceſſus fuerit rite factꝰ,vel libellꝰ rite
cõceptꝰ:vt extra de emp.⁊ vẽ.c.cũ dilecti.vbi eſt
2 tex.no.¶†Tertio no.ꝙ iſte qui ꝯfirmat ſniam,
dꝫ eã exeq:nõ autẽ primus pronuntiãs.⁊ ad hoc
iſta aut.ſemper allegaꝛ,⁊ male:qr ſm.Guil.hoc
procedit ex eo,qr apud epm nõ reſidebat execu-
tio,ꝙꝙ nõ eſſet appellatũ:vt ptꝫ in.l.epale.quid
ergo dicemus.qs dꝫ ſniam exeq,an iudex a quo,
a vel iudex ad quẽ? Rñ.credo ꝙ in criminaliᵃ cã
ſemp pertineat executio,⁊ debeat reꝰ remitti ad
locũ delicti.⁊ ſic ad primũ iudicẽ,ꝗ cognoſcit in
loco delicti:vt in aut.vt nulli iud.§.ſi qs vero cõ
prehẽſorũ.⁊ ideo primꝰ iudex eſt ille qui detinet
reũ ꝯdẽnatũ in carcere:vt.j.de appel.l.eos.§.pe.
b ſꝫ in cã ciuili ᵇ diſtingue:aut iudex appellatiõis
primã ſniam corrigit ferẽdo ꝯrã ſniaꝫ:⁊ hoc po
teſt eſſet dupliciter:vel qr prima fuit abſoluto-
ria:ſcda cõdẽnatoria:tũc cõdẽnans exequiꝛ:qr ex
eius ſnia oriꝛ ius ⁊ offiñ eiuſdẽ iudicis. Aut ecõ
tra prima fuit cõdẽnatoria:ſcda abſolutoria:tũc
abſolutoria trahit ſecũ executionẽ.⁊ ideo nõ eſt
tractandũ quis exequaꝛ.facit qd no.extra de ap-
pel.c.preterea requiſiſti.qñqꝫ iudex ad quẽ emẽ-
dat.⁊ idẽ credo:qr prima pronuntiatio trahiꝛ ad
ſcdam.cũ forma muteꝛ.ar.ff.loca.l.cũ ĩ plures.§.
lege dicta. Qñqꝫ confirmat:tunc ꝗſtio eſt dubia:
qr ſi ius oriꝛ ex cõfirmato ⁊ cõfirmãte:vterqꝫ põt
exequi.⁊ hoc videtur verum:qr in iudicijs nõ fit
nouatio.ar.ff.de re iud.l.iiij.§.ſi ex conuentione.
¶Cõtrariũ tenẽt cõiter Doc.qr nõ debent eſſe
ſuper eodẽ due diffinitiue ꝗ ambe tranſeãt in rẽ
iudicatã.vnde prima ſententia extincta eſt p ap-
pellationẽ.ergo ſola mereꝛ executionem.ar.ff.ad
trebel.l.ſi qs priore.⁊.ff.de infa.l.furti.§.j.p hoc
tex.j.de appel.l.pcipimus.circa mediũ.ibi dũ di-
cit,executoribꝰ.⁊ aĩibi tex.j.de iudi.l.fi.¶Quar
tus ⁊ vltimus caſus eſt,qñ ſnia non cõfirmaꝛ per
ſniam:ſed cõfirmaꝛ tpe:qr deſerta eſt appellatio:
iſto caſu dicũt doc.ꝙ primꝰ index exequaꝛ ſniam
in pronũtiatis p eũ:vt in aut.de appel.⁊ intra ꝗ
tẽpo.§.j.j.de tempo.appel.aut.ei q.vbi ſunt text.
no.ad hoc ſcdm Guil.qd verũ eſt:qr lapſu tem-
poris recidit iuriſdictio in pmũ iudicẽ ipo iure.i.
antequã pronũtiet appellationẽ deſertã:vt no.j.
de appel.l.eos.in princ.qd eſt menti tenendum.
¶Scdo,qr pronũtiatio ſup deſertiõe eſt inter-
locutoria:vnde nõ mereꝛ executionẽ ipſa:ſꝫ diffi
nitiua lata a primo iudice:vt.ff.de pac.l.tale pa-
ctum.§.q prouocauit.¶Tertio,qr iſta interlo-
cutoria nõ cõtinet dare,vel fieri:vnde ex ea non
naſciꝛ obligatio,vel actio ad dandũ vel fiendũ:
facit ad hoc qd no.extra de elec.c.cũ dilecti.in fi.
3 in gl.or.¶†Deinde not.ꝙ magis preſumiꝛ pro
ſentẽtia cõfirmãte,ꝙ pro ſentẽtia infirmãte.fa-
cit qd no.j.de re.cre.l.generaliter.§.ij.⁊.ij.q.j.c.in
primis.⁊.ff.de euic.l.herẽnius.§.Caia.⁊ d renũ.
4 c.in preſentia.per Jnn.¶†Ultimo no.ꝙ iudi-
ces ſeculares pñt epiſcopis cãs delegare:⁊ non
appellabiꝛ a ſententia epi ad papã:qr iſta non eſt
iuriſdictio epalis:ſed ſecularis.vnde appellabiꝛ
ad delegãtẽ,qd eſt no.vñ vnũ ſcias. Pet.dicit ꝙ
iſta aut.nõ corrigit legẽ codicis:qr illa loquitur
in cauſa prorogationis:hic autẽ loquitur quan-
do eps cognoſcit ſuo iure:ſꝫ hoc nõ credo ratio-
nabiliter dictũ:qr nõ eſt fortior,nec fauorabilior
iuriſdictio prorogata,ꝙ ipſo iure competẽs in-
ter ſuos ſubiectos:⁊ ideo puto ꝙ illa lex in hoc
corrigatur per hãc authẽ.que indiſtincte loqui-
tur.⁊ ita ſentit Odof.quod eſt notabile.

¶De legibus ⁊ conſtitutionibus Rubrica.

1 ☞Conceſſum alicui in priuilegium, non ex-
tenditur ad aliam perſonam.
2 Jnterlocutoria principis lata in vno, an faciat
ius in alio.
3 Relatio dicitur eſſe quadruplex:neceſſaria,pro
babilis,coniecturata,vel temeraria ⁊ malitioſa.
4 Jnterpretãs priuilegium calumnioſe, an ſit in-
famis ipſo iure.

¶Lex ſecunda.

QUe ex relationibus. ¶Priui-
legia nõ fa-
ciunt ius generale,ſed in ſuis terminis ſunt ſeruanda.
Subreptitia interpretatio nõ valet.⁊ puniunꝛ iudices
1 ꝗ referũt principi vbi referri nõ dꝫ.h.d.¶†No.primo
ꝙ illud qd ob gratiã ſiue in priuilegiũ cõcediꝛ,nõ extẽ-
ditur ad aliã perſonã,nec ad aliũ caſum.cõcor.inſtit.de iure natu.§.ſed
qd principi.⁊.ff.de cõſti.prin.l.j.⁊ de leg.ij.l.cũ patronus. Ex hoc appa
ret ꝙ priuilegia ſunt ſtricti iuris.¶Scdo no.ꝙ priuilegia ſunt lex.ſ.l.
priuata.reſcripta em̃ dicunꝛ leges.Jnn.dicit ꝙ reſcriptũ ⁊ ſtatutũ equi
parantur,extra de cõſti.c.ꝗ in eccleſiarũ.⁊ ibi vide per Jnn.¶Tertio
no.ꝙ priuilegiũ a principe cõceſſum non põt ab aliquo reuocari,nec in
cõtrarium impetrari.Ex hoc apparet ꝙ ſi princeps cõceſſit alicui bene
merito caſtrũ,ꝙ illud caſtrũ eſt ſibi defendendum,non auferendum.⁊ ſi
poſtea aliquis illud caſtrũ impetraret:impetratio eſſet ipſo iure nulla.
c ⁊ preſumereꝛ obreptitia.ita habetis hic tex.⁊ eſt ᶜgl.ord.in.l.ſi qua loca.
j.de fun.⁊ ſal.rei domini.li.xj.¶Quarto no.ꝙ priuilegia principũ nõ
ſunt abſolute interptãda:ſꝫ ſane ⁊ pprie intelligẽda,ſupple ⁊ benigne:
de hoc habes tex.no.ĩ.l.ex facto.poſt pn.ff.de vulg.⁊ pup.ſub.¶Quin
to no.ꝯ iudices ꝗ audiunt allegatiões ꝯ priuilegia principũ:nã temere
allegãtibus dꝫ imponi ſilentiũ:alias puniũtur:vt hic.¶Sexto ⁊ vlti-
mo no.ꝙ relatio ꝗ fit ſimulate ad impediendũ vel ſuſpendendũ effectũ
2 priuilegij principis,eſt a iure phibita:⁊ dꝫ referens puniri.¶†Adle-
gem iſtã op.ſex modis.Primo.videꝛ hic ꝙ iterlocutoria principis la-
ta in vno caſu nõ facit ius.Cõtra.ſ.de no.co.cõpo.l.vnica.in fi.⁊.ff.qd
me.cã.l.metũ.§.ſed qd ptor.Sol.ibi loquiꝛ in interlocutoria redacta in
corpore iuris:hic aũt in interlocutoria que nõ eſt in corpore iuris reda-
cta.⁊ ſic nõ obſt.ſm Pe.¶Scdo opp.de.l.vlt.j.e.vbi videtur ꝙ queli-
bet ſententia principis facit ius generale. Sol.ibi loquitur in ſentẽtia
diffinitiua iuris diſpoſitiua,vel declaratiua:hic in interlocutoria ſcdm
Petrũ.¶Tertio opp.⁊ videtur ꝙ puilegia certis perſonis cõceſſa ad
alios extẽdanꝛ:vt.j.que ſit long.cõſue.l.fina. Sol.illa lex nõ dicit hoc:
ſꝫ dicit ꝙ ſunt ppetua:ideſt durãt ſine tpis prefinitiõe:vt.j.de diuer.re-
ſcrip.l.falſo.⁊ ſic nõ ob.¶Opp.quarto de.l.j.ff.quod quiſqꝫ iu.vbi pri-
uilegiũ ab aliquo impetratũ retorquetur in eũ,⁊ ſic extẽditur ad aduer-
ſariũ.ergo priuilegiũ recipit extenſionẽ.Sol.illud nõ cõtingit vi priui-
legij,ſed ex beneficio illꝰ edicti ſm Pe.⁊ Cy.⁊ adde.l.vlt.j.de fructi.⁊
lit.expen.¶Quinto opp.diciꝛ hic ꝙ violãtes iſta priuilegia incurrũt
infamiã.Cõtra imo incurrũt aliã penã:vt.ſ.de ſac.ſanc.eccle.l.Jube-
mus.§.ſane.Sol.vt ibi dixi.¶Sexto ⁊ vltimo opp.dicitur ꝙ ſi aduo-
catus vel aliquis alius opponat cõtra priuilegia,iudex propter hoc nõ
d facit relationẽ ad principẽ.Cõtra imo relationes ſunt permiſſeᵈ ſi iu-
dex dubitet.vnde opp.in aut.de iud.§.vlti.⁊.j.de relatio.p totũ.Solu.
cum queritur an relationes ſint permiſſe,ſic diſtingue ſcdm Pe.Aut
iudex vult referre propter defectũ iuriſdictionis,aut propter ſuã exo-
neratiõe,⁊ timorem partiũ:aut propter cõſultationẽ.ſi quidẽ vult re-
ferre propter defectum iuriſdictionis,verbi gratia:cõmiſſa eſt ſibi co-
gnitio cauſe,nõ autẽ pronuntiatiõ.iſta relatio eſt permiſſa,vt in aut.de
iud.§.vlt.⁊.ff.de off.procõ.l.ſolẽt.adde hic qd no.ff.de procu.l.qui pro-
curatorẽ dat.Aut vult referre propter ſuam exonerationẽ:qr non vult
incurrere odiũ partiũ:iſtud non poteſt fieri:vt in aut.de mã.prin.§.pa-
trocinia no.gl.in.c.intimaſti.de appel.⁊ in.l.eum quem temere.§.fina.ff.
de iud.dicit Pet.ꝙ illud eſt verũ.niſi eſſet promptũ periculum,puta ſi
ſecus faceret,ꝙ ſubiret mortẽ:nã tali periculo nõ dꝫ ſe iudex exponere
ſcdm Pet.Aut vult referre ad cõſultationem habendã:tunc ſi quidẽ
ſuper facto,nõ poteſt:nã princeps ſuper facto cõſulendus non eſt.Aut
ſuper iure:tunc ſuper dubitabili poteſt referri:ſed ſuper iure certo ⁊ in-
dubitabili nõ debet fieri relatio:vt.d.l.eum quem temere.§.fi.alias.l.cũ
qui.§.fina.ff.de iud. Jſta ſunt verba Pet.facit.j.de appel.l.ne cauſas.
3 ¶†Cõclude ꝙ quadruplex eſt relatio.neceſſaria,probabilis,coniectu-
rata ſeu temeraria,⁊ malitioſa. Neceſſaria relatio cõtingit tribus mo-
dis. Primo.rõne forme cõmiſſionis:vt quia princeps mãdauit ꝙ ſibi
referretur antequã pronuntiaretur.qd etiã quilibet inferior poteſt mã-
dare:vt no.Jnnoc.extra de offic.deleg.c.ſi pro debilitate.¶Secundo
procedit iſta relatio ex defectu iuriſdictiõis:vt legibus alleg.per Pet.
⁊ facit.j.de iud.aut.ad hec.¶Tertio procedit ratiõe noue dubitatio-
nis quia caſus non eſt lege deciſus:vnde conſultandus eſt princeps:vt
j.e.l.cum de nouo.Probabilis vero ratio eſt ex conflictu rationũ:nam
caſus eſt talis ꝙ bene poteſt determinari per rationem legis:tamẽ pro-
pter diuerſitatem rationum ⁊ opinionum eſt caſus dubitabilis:⁊ tunc
probabiliter poteſt referri ad principẽ.ff.de here.inſti.l.ſi pater famil.⁊
l.⁊ hoc Tyberius.Temeraria relatio eſt rõne proprie exonerationis:
vel ratione facte inquiſitionis:qr negotium inſtructũ non inſtruendum
debet referri per leges.ſ.ad hoc alle.¶Quarta eſt relatio malitioſa:
que fit ad eluſionẽ certi ⁊ indubitati iuris,iſta relatio nõ poteſt fieri:vt
hac.l.in fine.cum enim relatio fiat ad conſultationem ſuper certo ⁊ in-
dubitato,non eſt habendum aliud conſilium.argument.ff.de lega.ij.l.
e ille aut ille.§.cum in verbis.⁊ ideo cum ſtatutum ᵉ vult quod debeat
iudicari de conſilio ſapientis:iſtud debet intelligi in caſu dubio:nam
in certo